

Finnish
Greater Than Solomon Is Here, A
63-0628E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Suurempi kuin Salomo on täällä

Hot Springs, Arkansas, USA

28.6.1963, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

minuutiksi näille sairaille ihmisille, ettei keskuudessamme tulisi olemaan yhtään heikkoa henkilöä.

³⁰⁹ Minä haastan jokaisen perkeleen, joka on sitonut näitä ihmisiä, Jumalan Sanan arvovallan ja Jeesuksen Kristuksen Läsnäolon perusteella, joka vuodatti Verensä tehdäkseen jokaisen Sanan todellisuudeksi jokaiselle henkilölle, joka haluaa uskoa. Saatana, sinut on voitettu. Sinun aikasi on käsillä. Jätä nämä ihmiset Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Tule ulos heistä! Me teemme Jumalan teon, kun laskemme kätemme sairaiden päälle, ja he tulevat terveiksi.

³¹⁰ Samuel, laulakaa *Usko se vaan*. Aloittakaa rukousjono. [Veli Samuel Johnson alkaa laulamaan *Usko se vaan* laulua.] Jokainen, rukouksessa nyt. Jokainen, rukouksessa.

³¹¹ [Veli Branham ja saarnaajat rukoilevat ja laskevat kätensä ihmisten päälle, kun he kävelevät rukousjonon lävitse, ja veli Johnsonin jatkaa seurakunnan laulun johtamista, kun he laulavat moneen kertaan *Usko se vaan*. Tyhjä kohta nauhassa.]

*Sydämemme kristillisessä rakkaudessa;
Sukulaismielten yhteys
On tuon Ylhäällä olevan kaltainen
Kun me toisistamme eroamme,
Se antaa meille sisäistä tuskaa;
Mutta me olemme yhä yhteen liitetyt sydämessä
Ja toivomme tapaavamme uudestaan.*

³¹² Taivaallinen Isä, Herran Jeesuksen Nimessä, voikoon tämä, näiden saarnaajaveljien käsien kosketus, joka on Jumalan Sana. Suo, että se voima, joka nosti ylös Kristuksen kuolleista ja on pitänyt Hänet kanssamme nämä kaksituhatta vuotta, voikoon se sitoa... [Tyhjä kohta nauhassa.] ...sielut Iankaikkisuutta varten, ja voikoon Se parantaa sairaat keskellämme. Ja voikoon Jeesuksen Kristuksen Nimi...?... Nämä nenäliinat ja nämä käärot, levätköön Jumalan voima niiden yllä Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta. Aamen.

³¹³ Nyt koko seurakunta, ne, jotka uskovat koko sydäimestään, että Jeesus Kristus on ja tulee pitämään Sanansa... Jos Hän piti Sanansa kahdentuhannen vuoden ajan ja sanoi, että tämä tulisi tapahtumaan lopunajalla, ja täällä se tapahtuu, niin silloin Hän tulee pitämään Sanansa, joka sanoo: "Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi." Uskotteko te sen? Vastanotatteko te sen? Silloin kohottakaamme yhdessä kätemme ja antakaamme Jumalalle ylistys. [Veli Branham ja seurakunta ylistävät Jumalaa.]

Suurempi kuin Salomo on täällä

¹ Kiitos oikein paljon. Hyvää iltaa, ystävät. Olen onnellinen saadessani olla täällä tänä iltana, ja nautin juuri pienestä kädenpuristuksesta ja yhdessäolosta vanhan ystäväni veli G.H. Brownin kanssa. En ole nähnyt häntä vuosiin. Hän on yksi ensimmäisistä virkaveljistäni Arkansasista, kun olimme siellä Victor Streetillä, numerossa 505.

² Muistan, veli Brown, tuon illan, kun tuo nainen, joka oli kadottanut järkensä, ryömi siellä kellarikerroksessa selällään ja oli hyvin huonossa kunnossa. Myöhemmin tapasin hänet hänen aviomiehensä kanssa jossain Jonesborossa, kun hän oli oikeassa mielentilassa, niin normaalina kuin olla voi.

³ Eräs veli tapasi minut täällä. Puristin juuri hänen kättään. Hän puhui siitä, kun olimme eräässä määrättyssä paikassa, ja uskon, että hänen vaimollaan oli ollut struuma kaulassansa. Hän oli parantunut tuossa kokouksessa, ja hän on yhä terve.

⁴ Jumala on ihmeellinen, eikö olekin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Me olemme niin kiitollisia siitä. Meidän tulisi olla - niin kuin me olemmekin - kaikkein onnellisimpia ihmisiä maan päällä. Me olemme Jumalan kansaa, huolettomia, siten että me emme pelkää kuolemaa. Tiedättekö, Kristus voitti kaiken, kuolemankin, jopa kuoleman pelonkin. Kyllä. "Oi kuolema, missä on sinun pistimesi? Hauta, missä on sinun voittosi? Mutta kiitos olkoon Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta." Siksi me rakastamme Häntä!

⁵ Tämä nuori sisar Floridasta, uskoisin niin, joka lauloi tuon laulun: *Alas kirkkaudestansa*. Se on suosikkilauluni, sen on ystävämmme, veli Booth-Clibborn, kirjoittanut. Uskon, että se todella ilmaisee tänään Hänen ylimmän Jumaluutensa, tänä päivänä, kun ihmiset yrittävät tehdä Hänestä vain jonkin profeetan tai jonkin johtajan. Ja mielestäni se ilmaisee, millainen Hän on, ja minä todella pidän tuosta laulusta.

⁶ Nyt, pahinta näissä kokouksissa on se, että ne eivät kestä tarpeeksi pitkään. Me vain ehdimme tavata toisemme ja sanoa "hei" ja sitten meidän täytyy jälleen lähteä. Mutta minä todella odotin tänne tuloani.

⁷ Kerronpa teille vähän jotakin. En sanonut sitä minään vihjeenä, joku ilta sitten, kun kerroin siitä, kuinka minulla oli ollut siirappiämpäri, johon tuo pieni karhu oli päässyt käsiksi. Mutta joku tänä iltana maksoi sen takaisin. He lähettivät minulle lasipurkillisen siirappia. Kiitoksia sinulle, ja tulen

huolehtimaan siitä, ettei karhu tule saamaan sitä. Pyydän vaimoani tekemään pannukakkuja ja sitten käyn niiden kimppuun. Kyllä vaan, minä todella pidän siirapista.

⁸ Billy, poikani, hän juuri kertoi minulle ja sanoi: “Isä, he ovat keränneet sinulle rakkausuhrin.”

⁹ Sanoin tälle saarnaajalle, että en halunnut, että niin olisi tehty. Katsokaahan ihmiset, minä en tullut sen vuoksi. Minä tulin yrittääkseni auttaa teitä. Mutta minulla ei ole mitään tapaa, miten voisin antaa sen takaisin. Ja jos joku tuntee täällä jonkun, joka on todella vaikeuksissa, jonkun leskinaisen tai jotakin sellaista, he voivat saada sen. Niinpä, kiitoksia hyvin paljon. Tiedättekö, että Raamattu sanoo: “Sen, minkä te olette tehneet vähäisimmälle”, tarkoittaen minua, “näistä pienimmistä, sen te olette tehneet Minulle.” Ja rukoilen, että Jumala tulee siunaamaan teitä sen vuoksi, ja Hän tulee tekemään sen. Sanon teille, että jos ei ole ketään vaikeuksissa olevaa henkilöä, joka ottaisi sen, niin minä tulen panemaan sen lähetystyöhön ulkomaan kenttiä varten. Menen sinne itse, joten tiedän, että se tulee käytetyksi oikein.

¹⁰ Ja niin sitten yritän parhaan kykyni mukaan tuoda tätä ihmeellistä Sanomaa Jumalan armosta, joka on tuotu meille näinä viimeisinä päivinä, tätä Sanomaa, ja se on sama Sanoma, jota saarnasin monia vuosia sitten. En ole muuttanut sitä tuumaakaan, koska niin ei voida tehdä. Jos tekisin niin, menisin Raamatun ulkopuolelle. Näettehän? Joten se on Raamatusta. Ja minä uskon, että “alusssa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana oli tehty lihaksi ja asui keskelemme.” Ja Hebrealaiskirje15:8 sanoo: “Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti.” Minä uskon sen.

¹¹ No niin, puhuin teille tänään iltapäivällä Evankeliumin Sanoman. Olin iloinen nähdessäni täällä veli Tracy Boutlieren ja tuon veljen tässä. Ja minä, tiedättekö, miltä minusta tuntuu seistä täällä? Tuntuu kuin kutistuisin pois ja haluaisin välttää saarnaamista tänä iltana näiden kaikkien hienojen saarnaajien vuoksi, jotka ovat täällä. Niinpä tulen vain puhumaan vähän Herrasta Jeesuksesta, Hänen suuresta ilmestyksestään tänä päivänä ja Hänen voimastaan parantaa sairaita.

¹² Ja poikani tuli tänne jokin aika sitten ja jakoi joitakin rukoukortteja, ja me haluamme rukoilla sairaiden puolesta tänä iltana. Ja teillä on täällä miehiä, jotka vaivat saarnata Evankeliumia, jota he ovat tehneet koko tämän viikon. Ja minä olen täällä yrittääkseni tehdä oman osani voidakseni osoittaa arvostusta teidän uskollisuuttanne Jeesusta Kristusta kohtaan rukoilemalla sairaiden puolesta.

¹³ Ja nyt, ennen kuin avaamme Kirjan, puhukaamme Kirjan Tekijälle.

³⁰³ Ja kun he laskevat kätensä teidän päällemme, muistakaa, että te olette yhtä parantuneita kuin te olette pelastuneita. Raamattu sanoo: “Tehkää parannus ja tulkaa kastetuiksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntien anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.” Se on Jumalan lupaus. Hän tulee tekemään sen, jos te uskotte sen. Mutta jos te ette usko sitä, se ei tapahdu. Ja Hän sanoi: “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi.” Se on tapahtunut, kun he laskevat kätensä teidän päällemme, jos te uskotte sen.

³⁰⁴ Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Uskotteko te tänä iltana nähneenne aivan yhtä paljon todellista, kuin mitä tuo äitipeura voi tuottaa, nähdäkseenne Jeesuksen Kristuksen julkituoneen itsensä keskuudessamme? Jos te uskotte Hänen olevan täällä, sanokaa: “Aamen.” [“Aamen.”] Silloin, Hän on täällä.

³⁰⁵ Kumartakaamme päämme nyt. Nyt tässä on rukoukseni teidän puolestanne, koko sydämeistäni.

³⁰⁶ Taivaallinen Isä, minä rakastan Sinua. Sinä olet minun Elämäni. Sinä olet minun toivoni, Jumalani, Kuninkaani, Parantajani, Ylläpitäjäni. Eikä vain sitä, vaan minä ilmaisen jokaisen uskovaisen kristityn tunteet täällä. Sellainen Sinä olet.

³⁰⁷ Tässä seisoo miehiä. Jotkut heistä tässä seisovista ovat itse sairaita. Minä tiedän, että he ovat. Näin Sinun Henkesi riippuvan heidän yllään muutama hetki sitten. Tiedän, että nuo saarnaajat ovat sairaita, mutta heidän sydämensä on heidän seurakuntansa, ihmisten, puolesta. He luovuttavat oman paikkansa seistä tässä rukousjonossa voidakseen rukoilla lampaattensa puolesta. Jumala, siunaa tuota miestä. Siunaa heitä jokaista.

³⁰⁸ Kun me seisomme tässä Sinun edustajinasi tänä iltana ja edustamme tätä Totuutta, Raamatun Totuutta, voikoon kukin näistä miehistä olla niin voideltu ja Pyhä Henki... Kun he laskevat kätensä sairaiden päälle, koskettakoon sellainen usko tuota henkilöä, että he tulevat vastaanottamaan Jumalan antaman parantumisen lahjan, jonka Sinä lupasit heille, Herra. Ja voikoon jokainen läpikulkeva olla niin ladattu odotuksella, että he tietävät kulkevansa ristin varjon alta, missä Jeesuksen Kristuksen Veri sovittaa heidän tunnustuksensa puolesta. Hänen suuri ylevä Läsnäolonsa on täällä kanssamme nyt, joka todistaa, ettei Hän ole kuollut, vaan että Hän on noussut kuolleista ja elää keskuudessamme. Sitten sydämemme tulevat palamaan, kun menemme eri koteihimme tänä iltana ja sanomme: “Eikö sydämemme palanutkin sisimmässämme, kun Hän puhui meille matkan varrella?” Minä pyydän, että Sinun voimasi antaisi sen kaltaisen uskon näiksi seuraaviksi muutamaksi

teidän veljien, jotka olette yhteydessä Tabernaakkeliin ja rukoillette sairaiden puolesta, tulemaan ja seisomaan tässä rivissä näiden veljien kanssa.

²⁹⁶ Sopiihan se, eikö niin, veli? Käyhän se päinsä? Varmasti. [Veljet sanovat: "Varmasti!"] Kyllä. Hyvä on, tulkaa, seiskaa täällä.

²⁹⁷ Missä on veli Willard Collins? Toinen saarnaaja, metodistisaarnaaja, joka juuri sai Pyhän Hengen ja kastettiin. Haluaisin hänen tulevan.

²⁹⁸ Hänen pieni poikansa oli eräänä päivänä kuolemassa reumaattiseen kuumeeseen, ja lääkäri oli sanonut, ettei hän saisi edes kohottaa päätään tarpeeksi pannakseen pilliä suuhunsa. Olin tullut Tucsonista saarnaamaan Seitsemää Sinettiä. Ja mitä hän teki, hän otti tämän lapsen vuoteesta ja toi sen sinne. Ja hän oli tuskin tullut sisälle, kun Pyhä Henki sanoi: "NÄIN SANOO HERRA. Vie lapsi kotiin. Hän on parantunut. Hän tulee leikkimään minun pienen poikani kanssa." Tässä tämä veli nyt seisoo, ja myös hänen vaimonsa on täällä.

²⁹⁹ Arvaan, että Mike itsekin on istumassa täällä. Oikein. Missä sinä olet, Mikey, missä sinä olet? Ja nuo lääkärit... Siellä hän on, salaisuus. Tuo lääkäri käski tuomaan... Terveysviranomaiset ajoivat tuon lapsen sisälle. Lääkäri meni ja tutki hänet. Hän raapi päätään ja sanoi: "Sitä ei ole hitustakaan hänessä."

³⁰⁰ Mitä se on? Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti!

³⁰¹ Ystävät, syy siihen miksi kutsuin nämä miehet. He ovat sananpalvelijoita. He ovat pastoreita. He ovat miehiä, jotka on kutsuttu rukoilemaan sairaiden puolesta aivan samalla tavoin kuin minä tai joku toinen mies. Ja haluan teidän tietävän, että teidän pastorillanne on valtuudet tehdä tämä. Teidän ei tarvitse odottaa Oral Robertsia tai Jack Jonesia tai minua tai ketään muuta. Jeesus Kristus on kaikkialla läsnä oleva. Uskokaa Häntä. Teidän pastorinne on kutsuttu tekemään se. Jos teitä ei ole koskaan kastettu, niin kysykää neuvoa pastoriltanne tämän kokouksen jälkeen. Oikaiskaa asianne Jumalan kanssa. Jos ette ole saaneet Pyhää Henkeä, menkää hänen seurakuntaansa. Hän tulee neuvomaan teille, mitä tulee tehdä.

³⁰² Nyt kun kuljette tästä lävitse, rukoilkaa. Ja haluan jokaisen henkilön täällä, jokaisen yksilön, haluan teidän rukoilevan. Haluan, että te vain marssitte jonon lävitse. Minä tulen seisomaan täällä tämän miesjoukon kanssa ja tulen laskemaan kädet näiden ihmisten päälle. Tämä pastori tulee seisomaan tässä ja tulee kutsumaan ihmiset riveittäin. Kun te kuljette ohitse, ja nämä voidellut kädet... Minä tulen rukoilemaan teidän puolestanne nyt, ja he tulevat rukoilemaan teidän puolestanne.

¹⁴ Jokin aika sitten, eräs mies sanoi minulle. Olin puhunut erästä määrätystä aiheesta Raamatussa, ja se oli hyvin syvälinen aihe, josta paljon kiistellään, ja Logoksesta ja niin edespäin. Ja hän katsoi minuun. Ja olin veli Jack Mooren kanssa, ja me olimme tulossa alas Cross Lakeen, Shreveportissa, Louisianassa. Ja tämä mies katsoi minuun ja hän sanoi: "Sinä et vain tunne Raamattuasi."

¹⁵ Minä sanoin: "Mutta minä tunnen sen Tekijän oikein hyvin. Ja olen varma siitä, että jos rakastan Häntä ja tunnen Hänet todella hyvin, niin Hän tulee paljastamaan Sanansa minulle."

¹⁶ Niinpä puhukaamme nyt Kirjan Tekijälle, kun kumarramme päämme. Nyt, sillä aikaa kun hiljennymme. Ja muistakaa, jos keskuudessamme on nyt sydämissänne tänä iltana pyyntöjä, joiden haluatte Jumalan muistavan, joku tietty asia, jonka puolesta rukoillette, ehkä jonkun rakkaan tuleminen Kristuksen luo tänä iltana, ehkä jonkun parantuminen, tai jokin muu pyyntö. Pitäkää se mielessänne ja kohottakaa kätenne Jumalan puoleen ja sanokaa: "Herra, muista minun pyyntöäni." Kaikkialla, jokaisella on. Kuinka tarpeessa tämä maailma onkaan!

¹⁷ Herra Jeesus, me tulemme ja lähestymme Sinua tuossa kaikki riittävässä Nimessä ja tiedämme sen, että meille on luvattu, että rukouksemme tulevat kuulluiksi. Hän sanoi: "Mitä te pyydätte Minun Nimessäni, se tullaan antamaan." Ja me tuomme kaikki nämä pyynnöt tänä iltana tuon suuren helmenvalkoisen Valtaistuimen eteen, jolla lepää Verinen Uhri, joka antaa anteeksi kaikki meidän syntimme ja parantaa kaikki meidän sairautemme. Ja me olemme mitä kiitollisimpia Sinulle tänä iltana tästä suuresta etuoikeudesta, joka meillä on Jumalan Sanan mukaan, joka ei voi pettää. Vaikka taivaat ja maa katoavat pois, tuo Sana ei voi koskaan pettää. Ja tuo Sana on Jumala. Ja Hän on luvannut, että Hän kuulisika ja vastaisika pyyntöihimme. Me olemme nyt varmoja siitä, että me saamme sen, mitä me pyydämme. Ja myös minun käteni on ylhäällä, Herra. Vastaa tänä iltana pyyntöihimme.

¹⁸ Me haluamme kiittää Sinua siitä, mitä Sinä olet ollut meille tässä konventissa ja aikaisemminkin kautta elämän. Ja me myös kiitämme Sinua siitä, mitä Sinä tulet olemaan meille tulevaisuudessa. Ja kuolemamme hetkellä, jos Sinun tulosi viipyy, me tiedämme, että Sinä tulet olemaan vanha Siionin laiva. Sinä tulet olemaan kiiltävät Siivet. Sinä tulet olemaan Aamutähti, joka valaisee kuoleman varjon laakson. Sinä tulet olemaan Hän, joka on kantava meidät virran ylitse tuohon suureen luvattuun maahan. Me olemme vakuuttuneita siitä, Herra.

¹⁹ Tänä iltana keskellämme istuu miehiä, jotka ovat harmaantuneita ja iän takia kumaraisia. Ja monia vuosia sitten, kun olin poika, seisoin kadun kulmissa taistelemassa hyvää uskon taistelua juuri tämän Sanoman puolesta,

jonka puolesta me yritämme taistella tänä iltana. Isä Jumala, me olemme kiitollisia näistä miehistä, jotka yhä elävät todistuksena tästä suuresta uskosta, joka kerran annettiin pyhille. Voikaamme aina taistella sen puolesta ja olla uskollisia palveluspaikallamme, kunnes Jeesus tulee.

²⁰ Nyt me pyydämme, että Sinä siunaat ne Sanat, jotka me luemme ja sen, mitä me sanomme tänä iltana. Voikoon Se langeta hedelmälliseen maahan, joka tuottaa kokouksen, niin ettei yksikään syntinen tule lähtemään tästä rakennuksesta ilman, että on pelastunut. Voikoon jokainen sairas henkilö parantua. Älköön joukossamme kokouksen lopussa olko yhtään heikkoa henkilöä. Minä tiedän, että suuri vuori seisoo edessämme. Mutta Sinä sanoit Evankeliumissasi Pyhän Markuksen 11:22 mukaan: “Jos te sanotte tälle vuorelle: ‘Siirry’, ettekä epäile sydämessänne, vaan uskotte, että se, mitä te olette sanoneet, tulee tapahtumaan, niin te olette saava sen, mitä te olette sanoneet.” Me uskomme sen nyt.

²¹ Sinä sanoit: “Kun te seisotte rukoilemassa, niin uskokaa, antakaa anteeksi. Ja me rukoilemme, että Sinä antaisit anteeksi meille rikkomuksemme, niin kuin mekin olemme anteeksiantaneet niille, jotka ovat rikkoneet meitä vastaan, niin ettei mikään estäisi vastauksen saamista rukouksiimme.

²² Ja Herra, jos tapahtuu, niin että emme enää koskaan tapaisi toisessa, tämän kaltaisessa kokouksessa, ehkä vuoden kuluttua tai milloin se sitten onkin, me tiedämme, että on tulossa yksi suuri kokous, jossa me kaikki tulemme olemaan, ja se tapahtuu Häätierialla. Oi Jumala, älköön meistä kukaan puuttuko sieltä tuona hetkenä. Siihen asti pidä meidät terveisinä ja onnellisina, että me palvelisimme Sinua. Jeesuksen Kristuksen Nimessä me pyydämme sitä. Amen.

²³ Nyt, jotta voisimme rukoilla sairaiden puolesta, en ala saarnaamaan. Kuten olen sanonut, niin se erilainen voitelu. Sama Henki, mutta eri kanava, jonka kautta te kuljette.

²⁴ Ja nyt haluan lukea erään tutun kohdan Kirjoituksista, ja minulla on täällä muutamia raamatunpaikkoja, joihin haluan viitata, juuri ennen kuin kutsumme rukousjonon. Ja tiedän, että on kuuma, enkä halua pitää teitä liian pitkään.

²⁵ Ja tiedän, että tämä on suuren viikon päätöskokous, ja kuinka te kaikki nyt olette täytettyjä ääriänne myöden ja menette kotiin, jossa teillä tulee olemaan suurta aikaa. En halua teidän menevän kotiin vain siksi, että teillä olisi suurta aikaa nauttiessanne Jumalan siunauksista, vaan että menette kotiin ja annatte jollekin muulle sitä, mitä te olette oppineet. Ja voikoot tämän kokoussarjan lapset, jotka ovat syntyneet uudestaan, tuoda mukanaan ensi vuonna lasten-

²⁸⁹ Nyt haluan teidän tietävän, veljeni, sisareni, ettei teidän tarvitse odottaa, että joku erikoisevankelista tulisi. Ei, ei. Teidän pastorillanne on sama oikeus. Hän ei ehkä kykene omaamaan tuota profeetallista lahjaa. Sellainen tulee yksi sukupolvessa. Mutta kuulkaahan, hänellä on samat oikeudet rukoilla puolestanne kuin minullakin. Tuo erottaminen ei paranna teitä. Se vain tuo teille tietoisuuden Jumalasta, että te olette Jumalan Läsnäolossa.

²⁹⁰ Mutta kun evankelista menee kaupunkiin ja tekee kaiken rukoilemisen, kaiken kastamisen, silloin ihmiset, kun hän on lähtenyt... Ihmiset ajattelevat, ettei heidän pastorinsa ole mitään. Teidän pastorinne on Jumalan mies. Hän on johtanut teitä turvallisesti näin pitkälle. Hän voi viedä teidät edelleenkin. Hän on ohjeensa saanut Jumalan mies.

²⁹¹ Ja haluan jokaisen teistä, jos te tulette tämän rukousjonon lävitse... ja jos te ette usko tätä, pysykää poissa siitä. Te tulette vain pahemmaksi. Mutta jos te todella uskotte sen, kun te kuljette Jumalan voitelemien käsien alta, haluan teidän menevän kotiin todistaen Jumalan voimasta. Että te lähdette täältä huutaen ja ylistäen Jumalaa, että se on kaikki ohitse. Haluan teidän tekevän sen.

²⁹² Haluan näiden pastorien auttavan minua. Oi, veli Moore ja veli Hooper ja monet näistä veljistä täällä, jotka tunnen, ja nämä hienot pastorit täällä. Nouskaa vain seisomaan ja muodostakaa minulle pieni jono juuri tähän. Tällä tavalla me teimme sen. En ole tehnyt tätä vuosiin. Mutta sillä aikaa kun Pyhä Henki vielä on ylläni (juuri silloin näin jotakin tapahtuvan), kun Hän on yhä täällä, ja kun vielä... Heillä on sama voitelu ja samat valtuudet. Siinä kaikki. Me tulemme laskemaan kädet sairaiden päälle. Ja Raamattu sanoo: “He laskevat kädensä sairasten päälle, ja he tulevat terveiksi.” Raamattu sanoo niin. Se on Jumalan Sana. Tulkaa tähän, veljet, ja muodostakaa rivi tähän. Minä tulen seisomaan näiden veljien kanssa.

²⁹³ Nyt kun te tulette, te ihmiset tässä paikassa, kun te menette ulos, menkää suoraan rakennuksen ympäri ja tulkaa jälleen takaisin sisälle. Ja nyt pyydän jotakin seisomaan tässä, ehkä tämä veli tässä... Tule tänne. Tahtoisitko pitää huolta näistä jonoista, tai joku toinen veli, joka voi seistä tässä ja kutsua heidät osastoittain.

²⁹⁴ Seiskööt nyt sananpalvelijat, voidellut Jeesuksen Kristuksen palvelijat, tässä rivissä. [Joku sanoo: “Veli Jackson ja veli Ruddell.”]

²⁹⁵ Minulla on täällä pari veljeä, jotka ovat Jeffersonvillestä, joitakin kumppaniani Tabernaakkelin pienistä sisarseurakunnista. Veli Don Ruddell on suuresti menestynyt sairaiden puolesta rukoilemisen kohdalla. Don, oletko sinä täällä? Veli Junior Jackson, jonka juuri kastoin Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Hän sai Pyhän Hengen. Tämä toinen oli Jumalan Kirkon saarnaaja. Haluan

kuolleista. Pelästyköön sairaus, kun nämä merkit on laskettu sairaiden päälle, vetäytyköön hän taaksepäin ja siirtyköön pois, ja olkoon ihmiset parantuneita Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta.

²⁸² Hiljaisesti. Raamattu on oikeassa. Ja jos Jeesus on halukas tulemaan tänne ja tekemään tämän niin julki tuoduksi teille, niin täydellisesti, ilman mitään psykologian valtaa, ilman mitään mielenliikituksen valtaa, täydellisenä ihmeenä! Ihme on jotakin, mitä ei voida selittää. Voin nähdä miehen, joka on hieman rampa jaloistaan, hän voi hypätä ylös mielenliikituksen alla. Oikein. Mutta kuka voisi kertoa hänelle, mitä hän on tehnyt, ja mistä hän on tullut, ja mitä on tapahtunut, ja mitä tulee olemaan? Ja minä annan teille haasteen. Se ei ole koskaan erehtynyt, kymmeninä tuhansina ja tuhansina kertoina ympäri maailman. Ei.

²⁸³ Meillä on paljon jäljittelyjä, tiedän sen. Sen täytyy tulla, lihallisten jäljittelyjen. Mutta se ei... Se vain saa todellisen Asian loistamaan paremmin, se tekee Jeesuksen Kristuksen todelliseksi.

²⁸⁴ Täällä Hän on tänä iltana! Hän on keskelläme, tuo sama Pyhä Henki, jonka te saitte, ja Hän antaa teidän puhua kielillä ja tehdä niitä asioita, joita te olette tehneet. Tuo sama Pyhä Henki antaa teille tuon Sodoman merkin, jotta te lähdette ulos tuon kaltaisesta asiasta. Tämän maailman polttamisen hetki on käsillä. Pommi on odottamassa, ja siinä on numero. Paetkaa Kristuksen tykö, nopeasti.

²⁸⁵ Hän myös sanoi Kirjoituksissa viimeisinä sanoina, jotka lankesivat Hänen huuliltaan: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi." Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

²⁸⁶ Tulen katsomaan, uskotteko te sen? Voisimmekohan ottaa hetkeksi hyvän, vanhanaikaisen, arkansasilaisen pikarukousjonon. Tahtoisitteko te uskoa sen? Haluaisitteko nähdä sen, kun kädet lasketaan päällemme? Haluaisitteko, että niin tehdään? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

²⁸⁷ En tiedä, kuinka tulemme hallitsemaan sitä. Epäiletkö sitä? Luuletko, että voisimme? [Veli Samuel Johnson sanoo: "Uskon, että voimme. Aamen."] En tiedä, kuinka voimme. Mutta me voimme yrittää, jos tulette olemaan kunnioittavia.

²⁸⁸ Ne, jotka ovat siellä... Mitä? Osasto osastolta. Hyvä on, ne, joilla siellä takana, oikeassa osastossa, on rukouuskortit, astukoot suoraan tänne eteen jonoon tähän.

lasten-lasten-lasten-lasten-lapsia. Tarkoitan, että te olette voittaneet jonkun muun Herralle, ja sitten he ovat edelleen voittaneet jonkun muun.

²⁶ Menkäämme nyt tänä iltana Pyhän Markuksen 12. lukuun. Ja haluan aloittaa lukemisen Pyhän Markuksen 12. luvun jakeesta 38. Ja me luemme eteenpäin 42. jakeeseen asti, se mukaan luettuna. Ja tavallisesti, niin kuin monta kertaa on tapana, me seisomme, kun luemme Jumalan Sanaa. Mutta koska te olette niin ahtaasti tänä iltana, me jätämme sen pois ja vain istumme kunnioittavasti ja kuuntelemme Sanaa. Jos teillä on Raamattu, seurakkaa minua, kun luen.

Ja eräät kirjanoppineista ja fariseuksista vastasivat ja sanoivat: Opettaja, me haluamme nähdä sinulta merkin.

Mutta hän vastasi ja sanoi heille: Paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, eikä sille tulla antamaan mitään muuta merkkiä paitsi profeetta Joonan merkki.

Sillä niin kuin Joonas oli kolme päivää ja kolme yötä valaan vatsassa, samoin on Ihmisen Poika oleva kolme päivää ja kolme yötä maan povessa. Niiniven miehet ovat nouseva tuomiolla tämän sukupolven kanssa ja he ovat tuomitseva sen, koska he tekivät parannuksen Joonan saarnaamisen vaikutuksesta, ja, katso, suurempi kuin Joonas on täällä.

Etelän kuningatar on nouseva ylös tuomiolla tämän sukupolven kanssa ja on tuomitseva sen, sillä hän tuli maan äärimmäisistä osista kuulemaan Salomon viisautta, ja, katso, suurempi kuin Salomo on täällä.

²⁷ Voisin käyttää tekstinä tätä: *Suurempi kuin Salomo on täällä.* Jos me luemme taaksepäin osia tätä edeltävistä Kirjoituksista, niin me näemme sen jotenkin liittyvän yhteen sen kanssa, mitä me sanoimme eilen illalla.

²⁸ Kun Kristus tuli maan päälle, Hän tuli omiansa tykö, ja Hänen omansa eivät ottaneet Häntä vastaan. Ja Kirjoitukset olivat opettaneet noille juutalaisille, minkä kaltainen henkilö Messias tulisi olemaan. Messiaan tuli olla heidän lakiansa mukaisesti profeetta. "Herra, teidän Jumalanne on nostava esiin Profeetan, minun kaltaiseni, ja Hänessä kansa on riippuva kiinni, ja jos he eivät kuule Häntä, heidät tullaan leikkaamaan irti kansasta."

²⁹ Näettekö, Kirjoitus ei koskaan jätä mitään aikakautta ilman selvää tuntomerkkiä, jotta me voisimme tietää sen hetken, jossa me elämme.

³⁰ Jopa Pyhän Matteuksen 24. luvussa, kun Jeesus puhui lopunajasta, Hän sanoi: "Oppikaa nyt vertaus viikunapuusta."

³¹ Ja Hän sanoi, mikä olisi merkki kolmeen kysymykseen. “Milloin on oleva aika, kun rakennuksesta ei ole jäävä yhtään kiveä toisen päälle? Mikä on Sinun Tulemuksesi merkki? Ja mikä on maailman lopun merkki? Ja Hän vastasi kaikkiin kolmeen kysymykseen. Monta kertaa ihmiset yhdistävät nuo kaikki kolme yhdeksi kysymykseksi, mutta he kysyivät Häneltä kolme kysymystä. Mutta Hän antoi heille siellä merkin, koska juutalaiset tavoittelevat merkkiä. Ja miksi he tavoittelevat merkkejä? Siksi että heitä käskettiin tekemään niin. Juutalaiset uskoivat aina yliluonnolliseen.

³² Jopa lain alla, kun heillä oli unennäkiä tai profeetta, joka antoi sanoman, jota ei oikein ymmärretty, tai josta he eivät olleet täysin varmoja, heillä oli tapa, miten he pystyivät tietämään, oliko tuo sanoma oikein vai ei. He veivät tämän unennäkiän tai profeetan temppeliin, sinne, missä tämä Urim Tummim riippui, joka oli Aaronin rintalevy, ja joka edusti kaikkia sukukuntia. Ja siellä tämä profeetta profetoi, tai unen näkiä kertoi unensa.

³³ Eikä ollut väliä sillä, kuinka todelliselta se näytti, jos tuo uni tai profetia ei heijastanut yliluonnollista valoa, ikään kuin sateenkaarta tuon Urim Tummimin ylitse, tuo sanoma hylättiin. Sen vuoksi Vanhassa Testamentissa Urim Tummim oli se, jonka avulla koeteltiin, olivatko sanat totta tai ei. Niin oli leeviläisen pappeuden alaisuudessa.

³⁴ Mutta Jumala ei koskaan jättänyt meitä ilman Urim Tummimia, koska Hänen Sanansa tänä iltana on Urim Tummim. Ei ole väliä sillä, kuinka hienolta sanoma kuulostaa, tai kuinka hyvältä uni kuulostaa, kuitenkin, jos se ei välähdä Urim Tummimin, Jumalan Sanan, ylitse, niin neuvoni on, että jättäkää se rauhaan, koska Jumala ei todista sen puolesta. Sillä tämä Kirja on Jeesuksen Kristuksen täydellinen ilmestys.

³⁵ No niin, Jeesus oli tullut ja tehnyt aivan tarkalleen niin kuin Kirjoitukset olivat sanoneet, että Hän tulisi tekemään.

³⁶ Ja kun apostoli Pietari, niin kuin puhuin eilen illalla, jolle hänen isänsä oli opettanut, että Messias tulisi, ja että tämä Messias tulisi olemaan Profeetta. Nyt, neljänsataan vuoteen Malakian jälkeen, heillä ei ollut ollut profeettoja. Ja tässä hän tuli Miehen luo, joka ei ollut puettu mitenkään erilaisella tavalla, ei niin kuin joku hyvin tunnettu pappi tai kirkonmies, vaan aivan niin kuin joku tavallinen mies. Eikä hän tuntisi tätä Messiasta Hänen pukeutumisensa perusteella, vaan he tunsivat Hänet siitä Elämästä, joka Hänessä oli. Ja kun Jeesus katsoi häneen ja sanoi: “Sinun nimesi on Simon, ja sinä olet Joonan poika”, silloin tämä apostoli oli valmis antautumaan, koska hän tiesi, ettei Jeesus tuntenut häntä. Eikä Hän tuntenut vain häntä, vaan Hän tunsikin myös hänen isänsä, joten hän tiesi, että se oli Messiaan merkki.

²⁷⁵ Uskotteko te Jumalaan? Kuinka monet teistä uskovat Häneen? [Seurakunta iloitsee.] Kuulkaa, ystäväni. Suurempi kuin Salomo on täällä, Ylipappi jota voidaan koskettaa heikkouksiemme tunnolla. Uskotteko te häneen? [“Aamen.”] Eikö se olekin juuri se teko, jolla Jeesus Kristus todisti itsensä Messiaaksi! Eikö niin Kirjoitus sanoo? Sanokaa “Aamen.” [“Aamen..”]

²⁷⁶ Ja sivumennen sanoen, sinä olet kohtaamassa hermoromahduksen. Jätä se. Pakene elämäsi puolesta. Pakene nopeasti. Anna menneiden olla menneitä ja katso Jumalaan. Sinä olet Evankeliumin saarnaaja. Sinä, puhuin kanssasi tänä aamuna. Sinä et tiennyt, mitä se oli, ja minä en tiennyt, mitä se oli, mutta näen sen nyt. Sinä olet saamassa hermoromahduksen. Perkele panee mieleesi kaikenlaista ja yrittää saada sinut kääntymään vastaan, jopa minua vastaan. Niin on. Se on NÄIN SANOO HERRA. Unohda se. Sano hänelle, että hän on valehtelija. Vastaanota se juuri nyt, ja se tulee jättämään sinut, eikä se enää koskaan tule takaisin. Sinä tulet olemaan vapaa mies.

²⁷⁷ Minä haastan teidät uskomaan nämä asiat! Tuo mies tuli luokseni tänä aamuna kysymään. Minä en tiennyt, mutta nyt näen sen. Tässä se on suoraan hänen edessään. Katsokaa tuota tummaa varjoa, joka siirtyy sisään ja ulos. Mutta nyt se jätti hänet. Kyllä. Halleluja! “Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti.”

²⁷⁸ Pyhän Hengen ollessa täällä, täällä on nenäliinoja. Rukoilkaamme sillä aikaa, kun te pysytte rukouksessa.

²⁷⁹ Taivaallinen Isä, meille opetetaan Raamatussa, että he veivät Pyhän Paavalin ruumiilta nenäliinoja ja esiliinoja, ja saastaiset henget lähtivät ihmisistä, ja he parantuivat. Ja ollessamme tietoisia Sinun Läsnaolostasi täällä, me käsitämme, että me emme ole mikään Pyhä Paavali, mutta Sinä olet yhä Jeesus. Eikä se ollut Paavali, se olit Sinä, siellä alussa. Usko ihmisissä, kun he näkivät hänen profetoivan ja tiesivät, että Jumala oli hänen kanssaan. Herra, kunnioita ihmisten uskoa jälleen tänään samalla tavalla.

²⁸⁰ Eräs kirjoittaja sanoi: “Kun Israel oli matkallaan luvattuun maahan ja Punainen Meri sulki heiltä tien, kun he olivat palveluksen polulla luvattuun maahan. Ja Jumala katsoi tuon Tulipatsaan lävitse vihasin silmin. Punainen Meri pelästyi ja vetäytyi taaksepäin, ja Israel meni eteenpäin luvattuun maahan.”

²⁸¹ Jumala, tänä iltana, ihmiset haluavat tuon lupauksen: “Minä haluan yli kaiken. että menestyisit hyvässä terveydessä.” Ja sairaus on sulkenut heidän tiensä. Katso tänä iltana Jeesuksen Kristuksen Veren lävitse, ja kun nämä nenäliinat on laskettu sairaiden päälle, muistona tästä suuresta Pyhän Hengen voitelusta, Kristuksen julkituudessa itsensä täällä ilman epäilyksen varjoakaan, tuon saman Jeesuksen osoittaessa meille, että Hän on yhä elossa ja on noussut

²⁶⁵ Tässä, katsokaahan tänne jälleen, juuri tänne. Joku nainen rukoilee. Hän kärsii vatsavaivasta ja hänellä on jotakin vikaa jaloissaan. Oi Jumala! Rouva Cotton, usko koko sydäimestäsi. Vastaanota parantumisesi. Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi.

²⁶⁶ Jumala Taivaassa tietää, etten ole koskaan elämässäni nähnyt tuota naista. Mitä hän kosketti? Eikö se ole tuo sama Ylipappi? Miksi te olette epäluuloisia? Älkää epäilkö. Pitäkää usko Jumalaan.

²⁶⁷ Joku tällä puolella. Rukoilkaa. Uskokaa. Hän on Jumala kaikkialla.

²⁶⁸ Siellä istuu eräs rouva rukoillen. Hän ei rukoile itsensä puolesta. Hän rukoilee poikansa puolesta. Hänellä on vatsavaiva. Hän ei ole täällä. Hän on toisessa osavaltiossa. Hän on eräässä kaupungissa nimeltä Pontiac, Michiganissa. [Sisar huutaa: "Oi!"] Älä pelkää. Hänellä oli vatsahaavat, jotka johtuvat hermostollisesta tilasta. Se on jättänyt hänet. Aamen. Sinun uskosi kosketti Häntä.

²⁶⁹ Jotta te voisitte tietää. Tässä istuu eräs mies, hän, joka soittaa tätä kitaraa, tai mikä se sitten onkin täällä, hän myös kärsii vatsavaivasta. Perkele luuli selviytyneensä siitä, mutta ei selviytynyt. Sinä olet parantunut, herra. Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi.

²⁷⁰ Uskotteko koko sydämeštänne? "Jos voit uskoa, kaikki on mahdollista."

Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

²⁷¹ Nuori mies, joka istuu tässä, rukoilee vaimonsa puolesta kätensä kohotettuina. Tämä kärsii astmaattisesta tilasta. Jos uskot, että Jumala tulee parantamaan hänet, veli, tulee hän olemaan parantunut. Aamen.

²⁷² "Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti." Kysykää noilta ihmisiltä, en ole koskaan elämässäni nähnyt heitä.

²⁷³ Siellä aivan takana istuu toinen nainen. Hänellä on kasvain rinnassa. Oi, älköön se menkö hänen ohitse! Rouva Patterson, vastaanota parantumisesi. Nouse seisomaan, anna ylistys Jumalalle. Hyvä on. En ole koskaan elämässäni nähnyt tuota naista. Jumala Taivaassa tietää sen.

²⁷⁴ Entä nuo näillä paareilla siellä? Miten on tuon naisen kanssa siellä? Pidä pääsi alhaalla, nainen. Siellä istuu nainen, hän on telttavuoteella. Uskotko minun olevan Hänen profeettansa, Hänen palvelijansa? Siellä on Valo riippumassa tuon naisen yllä. Hän kärsii sydänviasta. Jos makaat siellä, tulet kuolemaan. Nouse ylös Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Ota vuoteesi ja mene kotiin ja tulet selviämään sydänviastasi.

³⁷ Me seurasimme myös Filippusta, kuinka hän nouti sinne Natanaelin, joka oli vakaa mies ja suuri oppinut Kirjoituksissa. Me totesimme Filippuksen luultavasti kertoneen hänelle tiellä, mitä oli tapahtunut. Mutta kun hän tuli Hänen tykönsä, Hän kutsui hänet ja sanoi: "Katso israelilainen, jossa ei ole mitään vilppiä."

Hän sanoi: "Milloin olet tuntenut minut, Rabbi?"

³⁸ Hän sanoi: "Ennen kuin Filippus sinua kutsui, kun olit puun alla, Minä näin sinut."

Ja hän sanoi: "Rabbi, Sinä olet Jumalan Poika, Israelin Kuningas."

³⁹ Ja sitten tuolle Samarian kansalle, tälle pienelle naiselle siellä Sykarissa. Kuinka hän oli sellaisessa huonomaineisen naisen tilassa, mutta kun Evankeliumin Valo levisi hänen polulle, ja Hän kertoi hänelle hänen syntinsä ja sen, mitä hän oli tehnyt, hän sanoi: "Herra, Sinun täytyy olla profeetta. Ja meille on opetettu, ja me tiedämme, että kun Messias tulee, Hän tulee kertomaan meille nämä asiat." Se oli Messiaan merkki.

⁴⁰ Sitten me opimme, ettei Hän tehnyt tuota merkkiä pakanain edessä, vaan profetoi, että se tultaisiin tekemään täällä viimeisissä päivissä. Pyhä Henki tulisi tekemään sen. Ja Sen pilkkaaminen olisi anteeksiantamatonta.

⁴¹ Niin kuin Hän sanoi, että se olisi samanlaista kuin oli Sodoman päivinä, jolloin me näimme Jumalan olevan edustettuna mieheissä, inhimillisessä olennossa, joka söi vasikanlihaa ja joi lehmän maitoa ja söi leipää, ja Abraham kutsui Häntä: "Elohim", suuri Jumala, Luoja.

⁴² Jumala oli tehty lihaksi Jeesuksen Kristuksen muodossa.

⁴³ Ja tänään Hän on Seurakunnassansa, Pyhän Hengen muodossa, yhä Jumalana. Ja tuo Mies lihassa, lopunajassa, ennen kuin pakanamaailma poltettiin tulella, esitti sitä, että Jumala nyt lopunajassa tulisi olemaan inhimillisessä lihassa ja olisi tekevä tuon saman asian osoittaakseen itsensä pakanoille. Ja me näimme eilen illalla Hänen tulevan keskuuteemme ja tekevän tuon asian.

⁴⁴ Niinpä nyt, Jeesus nuhteli noita ihmisiä, samalla tavoin kuin tänäkin iltana, heidän epäuskonsa tähden, koska heidän olisi tullut olla opettuja Kirjoitustenmukaisesti opettuja. Mutta tuon päivän perinteet olivat vetäneet ihmiset pois Raamatusta, Kirjoituksista. Jeesus sanoi: "Te olette omien perinteidenne avulla tehneet Jumalan Käskyt vaikutuksettomiksi."

⁴⁵ Ja ihmettelenpä, että jos Hän tänä iltana seisoi täällä Yhdysvaltain maaperällä, sanoisiko Hän tänä iltana useille tuon saman asian. Ihmisten perinnäissääntöjen kautta te olette ottaneet Jumalan Käskyt ja tehneet ne

tehtomiksi, kun te olette saarnanneet, että “ihmeiden päivät ovat ohitse”, ja niin edelleen, niin kuin he tekevät. Tuo profeetta sanoi, että tulisi olemaan, niin että “heillä olisi jumalisuuden muoto, mutta he kieltäisivät sen voiman.”

⁴⁶ Me näemme kuinka Hän tässä nuhtelee heitä, koska heitä oli käsketty katsomaan merkkeihin ja uskomaan merkkeihin. Nooa antoi heille merkin. Jumala on jokaisessa ajanjaksossa toiminut ihmisten kanssa merkkien kautta, koska Hän on yliluonnollinen. Ja missä yliluonnollinen Jumala on, siellä on varmasti tapahtuva yliluonnollisia asioita.

⁴⁷ Sitten me näemme Nooan päivinä, että ne, jotka uskoivat hänen sanomansa ja tulivat sisälle, pelastuivat, ja ne, jotka hylkäsivät hänen sanomansa, tuhoutuivat. Jumala antoi heille merkiksi arkin rakentaminen.

⁴⁸ Mooseksen päivinä Jumala puhui inhimillisten huulten kautta, ja pystyi kutsumaan olemassaoloon karpäsiä, kirppuja, sammakoita. Hän pystyi sulkemaan taivaat ja tekemään sen pimeäksi profeetan kautta, joka oli läpikotaisin vahvistettu. Ne, jotka uskoivat ja tulivat ulos Egyptistä ja kulkivat yli Punaisen Meren rajalinjan, pelastuivat, ne, jotka olivat sen toisella puolella, tuhoutuivat.

⁴⁹ Ja kun Jeesus puhui heille näitä asioita, he kutsuivat Häntä “Beelsebulksi” ja väittivät, että “Hän luki ihmisten ajatuksia”. Tai niin kuin he tänään sanoisivat: “Se on telepatiaa.” Mutta jokainen älykäs henkilö, joka tietää vähänkin telepatiasta, tietää, etteivät ne asiat, joita me näemme, voi olla telepatiaa.

⁵⁰ Eräänä päivänä Tucsonissa oli nuori baptistiveli, ja hän meni ulos ja toi pienen Rebekkani kotiin koulusta ja kantoi hänen kirjojaan. Ja hän meni kokoukseen. Hän soittaa isälleen, joka on lähetyssaarnaajana Meksikossa, joka on hieno mies, Billy Grahamin virkaveli. Ja hän sanoi: “Isä, tule kotiin kiireesti. Me olemme nähneet, kuinka Herran Jeesuksen voima on tuotu julki.”

⁵¹ Hän sanoi: “Poikani, mikä sinua vaivaa?” Hän soitti hänelle kaukopuhelun. Ja hän kertoi hänelle, mitä oli tapahtunut. Hän sanoi: “Sellaista voidaan nähdä missä tahansa halvassa karnevaalissa.”

⁵² Ja tuo nuori mies istui siellä hetken. Hän sanoi: “Isä, minä rakastan sinua. Sinä olet ollut isäni ja yrittänyt kasvattaa minua oikein. Mutta ihmettelenpä, jos voisimme mennä sinne tuohon aikaan, kun Jeesus Nasaretilainen teki tuon saman asian Galilean järven rannoilla, haluaisitko sinä kutsua sitä halvaksi karnevaalitempuksi?” Tuo mies jätti vastuutehtävänsä ja tuli ja oli vakuuttunut.

⁵³ Katsokaahan, Jeesus yritti sanoa heille: “Jos Minä en tee Isäni tekoja, älkää silloin uskoko Minua. Kuka teistä voi tuomita Minut synnistä, joka on

nuo miehet siellä Sodomassa olivat kutsumassa heitä ulos, mutta me muistamme, että se Yksi, joka jäi Abrahamin luo, antoi heille toisen merkin siitä, että pojan tulemus oli käsillä. Herra, anna meidän nähdä tuo merkki tänä iltana, samalla tavoin kuin tuolla Miehellä oli selkänsä teltaan päin käännettynä ja Hän sanoi: “Miksi Saara nauroi?” Jeesus sanoi sen toistuvan jälleen, juuri ennen Ihmisen Pojan tulemusta. Jumala julkituotuna lihassa, inhimillisessä lihassa, Pyhän Hengen voiman ja Jeesuksen Kristuksen Veren kautta. Suo se, Herra. Minä jätän tämän, itseni, Sinun palvelukseesi. Puhu, Herra. Palvelijasi kuuntelevat.

²⁵⁸ Nyt, Jeesuksen Kristuksen Nasaretilaisen Nimestä, minä otan jokaisen hengen täällä hallintaani Jumalan Valtakunnan tähden, Sen tekoja varten.

²⁵⁹ [Joku alkaa puhua toisella kielellä. Tyhjä kohta nauhassa.] ...?...

²⁶⁰ Toimikoon Pyhä Henki nyt. Ovatko ne asiat, jotka olen sanonut oikein, vai eivätkö ne ole oikein? Pysykö Hän Kristuksena? Pitikö Hän lupauksensa siitä, että “missä kaksi tai kolme on koolla yhdessä, siellä Minä tulen olemaan heidän keskellään”? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] “Pieni hetki eikä ulkopuolinen maailma tule enää Minua näkemään, kuitenkin te tulette näkemään Minut, sillä Minä” (persoonapronomini) “tulen olemaan teidän kanssanne, ja teissä. Niitä tekoja, joita Minä teen, myös te olette tekevä, enemmänkin kuin tämä, sillä Minä menen Isän tykö.” Onko se totta? [“Aamen.”]

²⁶¹ Näen tuon Valon riippuvan siellä tuon pienen värillisen tytön yllä. Hän on parantumassa. Muistakaa vain, hän tulee olemaan terve. Te tulette kaukaa täältä. Teidän täytyy uhrata päästäksenne tänne joka ilta, mutta älkää olko peloissanne lapsesta. Te olette löytäneet suosion Jumalan kanssa. Hänet kutsuttiin toisena iltana. Vain uskokaa.

²⁶² Tässä, onko kukaan koskaan nähnyt tuota Valoa? Kohottakaa kätenne, jos te olette. Te olette nähneet valokuvan siitä. Ettekö te näe Sitä? Katsokaa tänne. Katsokaa tänne. Tuo Valo, emeraldin värinen, seisoo juuri tässä. Ettekö te näe Sitä? Liikkuu, juuri tässä.

²⁶³ Se on erään naisen yllä. Hän kärsii sokeritaudista. Hän on rukoillut. Hän uskoo. Jumala, älä anna sen mennä hänen ohitse. Hän ei huomaa sitä, aivan varmasti rouva Davis, usko koko sydäimestäsi. Siinä se on teille.

²⁶⁴ En ole koskaan elämässäni nähnyt tuota naista. Tässä on käteni kohotettuna Jumalan edessä. Kysykää häneltä noista asioista... Onko se totta, rouva? Heiluta kättäsi tällä tavalla, jos se on totta. Ketä hän nyt kosketti? Ei minua, hän on kahdenkymmenen metrin päässä minusta. Vaan hän kosketti Ylipappia, Jeesusta Kristusta. Vain uskokaa. Älkää epäilkö. Uskotteko te?

²⁵⁰ Haluan jokaisen teistä sitten hiljaa, äänettömästi, rukoilevan Jumalaa ja sanovan: ”Herra Jumala, auta minua. Minä tiedän, ettei tuo pieni vanha kumaraharteinen mies, joka seisoo siellä, tiedä mitään minusta, mutta Sinä tunnet minut. Ja jos Sinä tahtoisit vain tehdä sen, toistaa tuon Kirjoituksen minulle tänä iltana.”

²⁵¹ Niin kuin tuo nainen, joka kosketti Hänen vaatettaan. Hän ei itse asiassa tuntenut tuon käden kosketusta, koska, niin kuin kerroin teille, palestiinalaiset vaatteet ovat niin väljiä, ja heillä on paksu alusvaate. Suuret, raskaat viitat. Hän ei tuntenut sitä. Ja Hän sanoi: ”Kuka kosketti Minua?”

²⁵² Ja Pietari nuhteli Häntä ja sanoi: ”Herra!” Hän nuhteli Häntä sen takia. Toisin sanoen: ”Kuulostaa mielenvikaiselta, kun Sinä sanot niin. Jokaisenhan käsivarret ovat ympärilläsi, ja he taputtavat Sinua olalle. Ja sanotko Sinä: ”Kuka kosketti Minua?””

²⁵³ Hän sanoi: ”Mutta voimaa lähti Minusta. Joku kosketti Minua erilaisella kosketuksella.”

Voitteko te saada aikaan tuon kosketuksen tänä iltana?

²⁵⁴ Minä luovutan itseni. Muistakaa nyt, minä olen täysin mykkä näille asioille, ulkopuolella Jumalan Valtakunnan. Olen vain niin kuin tämä mikrofoni. Tämä mikrofoni ei osaa puhua. Se voi puhua vain, kun joku puhuu sen kautta. Ja me olemme tässä vain tuon mikrofoniin kaltaisia. Minä en tunne teitä, mutta tarvitaan jokin puhumaan kauttani.

²⁵⁵ Ja kun te uskotte sen, ja teillä on usko Jumalaan, tulee Jumala suomaan sen. Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”] Nyt vain uskokaa. Pitäkää usko ja älkää epäilkö. Uskokaa Herraan Jumalaan. Nyt vain rukoilkaa, olkaa todella kunnioittavia ja vain nähkää.

²⁵⁶ Nyt, taivaallinen isä, minä olen puhunut pitkästi. Täällä istuu ihmisiä, jotka ovat matkalla Iankaikkisuuteen, jokainen meistä. Meidän päämme ovat kumarrettuja tomua kohden, josta Sinä meidät otit. Ja jos Sinä viivyt, me tulemme palaamaan tuohon tomuun. Näiden henkien ja sielujen, jotka ovat meissä, täytyy palata Sinun tykösi Tuomittavaksi.

²⁵⁷ Nyt, taivaallinen isä, me rukoilemme, että Sinä kunnioittaisit Sanaasi tänä iltana. Minä olen puhunut Sinusta. Sano nyt, että olen puhunut Totuuden, Herra. Minä olen Sinun palvelijasi. Minä jätän itseni Sinulle. Ja jos täällä on joku, Herra, jolla on sen tyyppinen usko, joka voi esiintuoda Jeesuksen Kristuksen julkituomisen, osoittamaan sen merkin, jonka Hän lupasi, viimeisen merkin pakana seurakunnalle, valitulle seurakunnalle, uloskutsutulle, sellaiselle kuin Abrahamin ryhmä oli. Me näemme Billy Grahamin, samalla tavoin kuin

epäuskoa? Jos Minä en ole täyttänyt kaikkia sanoja, joita Minusta oli kirjoitettu, silloin voitte osoittaa Minua sormellanne, mutta Minä olen tehnyt tarkalleen sen, mitä Kirjoitus sanoi Minun tulevan tekemään.’

⁵⁴ Oi, jospa seurakunta voisi ottaa tuon asenteen tänä iltana Jeesuksen Kristuksen edustajana ja sanoa: ”Mitä meiltä puuttuu? Jumala, minä haluan elää nähdäkseni sen päivän, kun Jeesuksen Kristuksen seurakunta voi olla yhtä tarkoituksen ja sydämen ja ruumiin puolesta, seistä täydessä Pyhän Hengen voitelussa, tehdä ja toimia samalla tavoin kuin Jeesuskin toimi, kun Jumala on myös heissä.”

⁵⁵ Nyt Hän alkoi mennä taaksepäin ja nuhdella heitä. He tiesivät, että Jumala kaikkien sukupolvien aikana on lähettänyt lahjoja. Ja kun Jumala lähettää maan päälle lahjan ja se hylätään, silloin tuo kansakunta tai tuo sukupolvi joutuu tuomiolle. Ja jos Jumala lähettää lahjan ja se otetaan vastaan, silloin tuo sukupolvi on siunattu.

⁵⁶ Kun olin tänä iltana tulossa tänne, minä ajattelin, että ”millaista tulisi olemaankaan, jos koko Amerikka tänä iltana uskoisi siihen Jumalan lahjaan, jonka me olemme saaneet”?

⁵⁷ Jeesus viittaa tässä Joonan aikaan, jotta ymmärtäisimme, millainen Joona todella oli. Ja monet ihmiset tuomitsevat Joonan ja sanovat, että Joona oli... He sanovat jostakin ihmisestä: ”Hän oli Joona. Hän teki niin ja näin”, koska me ajattelemme, että Joona meni pois Herran tahdosta.

⁵⁸ Mutta sallikaa minun yrittää puolustaa häntä tänä iltana. Raamattu sanoo: ”Vanhurskaan askeleet ovat Herran määräämät.” Joskus Hän panee meidät tekemään asioita, jotka ovat hyvin vastaan sitä, mitä me ajattelemme, mutta me olemme aina, jos me seuraamme Hengen johdatusta, me olemme aina Hänen tahdossansa. Jumala tekee mitä Hän tahtoo. Hän nosti esiin faaraon samaa tarkoitusta varten. Ja Hän sanoi rakastaneensa Jaakobia ja vihaavansa Eesauta, ennen kuin he olivat edes syntyneetkään. Jumalan tarkoituksen tulee täytyä. Voiko savi sanoa valajalle... Niin kuin näemme Roomalaiskirjeen 8 ja 9 luvuista.

⁵⁹ Tarkatkaa, me näemme tässä, että Joona oli saanut Jumalta käskyn mennä Niinivehen saarnaamaan ja sanomaan, että neljänkymmenen päivän kuluessa tuo kaupunki tuhoutuisi, koska Niinive oli suuri kaupunki, täynnä syntiä, pakanamaa. He palvoivat epäjumalia. Heidän pääasiallinen ammattinsa oli kalastus, koska he olivat meren rannalla. Ja he olivat ammatiltaan kalastajia. Ja Joona, sen sijaan että olisi mennyt laivaan... Ja ehkä tuo laiva ei kulkenut juuri tuohon aikaan. Mutta hän meni laivaan, joka oli menossa Tarsiiseen. Ja ne näemme ja ymmärrämme ne vaikeudet, johon Joona joutui siellä ulkona merellä. Minä uskon, että Jumala oli määrännyt sen kaiken. Meri alkoi pauhata,

ja Joona sanoi: "Sitokaa käteni ja heittäkää minut yli laidan." Ja Jumalalla oli valmistettuna kala, niin kuin me sitä kutsuimme "valaaksi", joka tulisi nielaisemaan tuon profeetan.

⁶⁰ Muutama vuosi sitten olin Louisvillessä, Kentuckyssa, kuljetusalustalla oli valas, valaan luut. Ja tämä pikku "ricky" seiso siellä silmälasit nenällä ja näytti siltä kuin hänellä olisi ollut enemmän koulutusta, kuin mitä hänellä oli järkeä käyttää sitä, ja hän yritti selittää tätä valasta koskevia asioita. Ja hän sanoi: "Tiedätekö, tuo vanha Raamatun legendan siitä, että valas nielaisi Joonan." Hän sanoi: "Se on vain tarua." Hän sanoi: "Koska, katsokaahan, te tuskin voitte työntää palloa sen nielun lävitse. Se on niin pieni, ettei se olisi voinut niellä ihmistä."

⁶¹ Se oli liikaa, että olisi voinut sietää sitä. Minä sanoin hänelle, sanoin: "Herra, minä haluan oikaista tuota."

Hän sanoi: "Miten niin?"

⁶² Ja minä sanoin: "Tuo valas ei ehkä olisi kyennyt nielaisemaan häntä, mutta Raamattu sanoo, että 'Jumala valmisti kalan'. Se oli erikoisesti rakennettu sitä varten. Jumala teki siitä tarpeeksi suuren, että se pystyi nielaisemaan hänet." Näettekö? Minusta vain tuntui, että olisin kavaltaan Raamatun, jos en olisi antanut todistustani, näyttänyt väriäni, koska ihmiset seisoivat siellä nauraen. Sanon teille, oli eri juttu, kun se sanottiin, näettekö. Ei ollut kovin hauskaa, kun sanoin: "Sinä et tunne Kirjoituksia. Kirjoitus sanoo: 'Jumala valmisti kalan.' Hän valmisti tämän erityisesti sitä varten."

⁶³ Kuten eräs nuori tyttö kerran tullessaan kirkosta sanoi, että hän oli niin onnellinen. Hänen tukkansa oli kammattu taakse ja hänellä oli suurta aikaa hänen laulaessaan ylistystä Jumalalle. Eräs jumalankieltäjä kadunkulmassa sanoi: "Miksi olet niin onnellinen, tyttö?"

Hän sanoi: "Minä pelastuin juuri äsken. Olen menossa Taivaaseen."

⁶⁴ Hän sanoi: "Mitä sinulla on kainalossasi, eivätkö he kutsu sitä Raamatuksi?"

Hän sanoi: "Kyllä vaan, se on Raamattu."

Hän sanoi: "Et kai sinä usko siihen?"

Hän sanoi: "Jokaisen Sanan siitä."

⁶⁵ Hän sanoi: "Luulen, että sinä uskot myös tuon kertomuksen valaasta, joka nielaisi Joonan?"

⁶⁶ Hän sanoi: "Kyllä vaan, minä uskon sen. Jos Raamattu sanoisi, että Joona nielaisi valaan, minä uskoisin senkin."

²⁴³ Olen nähnyt ihmisten kohottavan kätensä ja sanovan: "Tunnetteko sen! Tuntekaa se! Tuntekaa se!" Hän ei koskaan sanonut niin.

Hän sanoi: "Uskoitteko sen?" Se on usko, näettehän.

²⁴⁴ Huomatkaa nyt, jos Hän on sama Ylipappi, Hänen täytyy toimia samalla tavalla. Ei ole väliä sillä, kuinka paljon Hän voiteltisi minua, Hänen täytyy voidella myös teidät.

²⁴⁵ Hei, nyt näen siellä erään miehen, jonka tunnen. Siellä on herra Way, tuo mies, joka kuoli kokouksessa eräänä päivänä, ja jonka Jumala toi takaisin elämäänsä. Hän istuu siellä. Ja tuo saarnaaja, jonka tunnen, istuu siellä aivan hänen vierellään. Mutta sen lisäksi... Kyllä, uskon nähneeni tämän veljen. Tämä on sen miehen veli, jonka tapasin siellä Blackwellin perheen kanssa, kun rukoilimme kotona.

²⁴⁶ Mutta te ihmiset, jotka uskotte Häntä, ja uskotte, että voitte koskettaa Häntä, tulen pyytämään teiltä jotakin. Minä olen nyt teidän veljenne, vain mies, aivan samalla tavoin kuin aviomiehenne, veljenne tai pastorinne on, vain mies. Ja nyt, se ei tapahdu missään pimeässä huoneessa, niin kuin jokin perkele. Eikä perkele edes tee niin. Oletteko koskaan kuulleet perkeleen saarnaavan Evankeliumia, pelastavan sieluja ja parantavan? "Jos Saatana voi ajaa ulos Saatanan, silloin hänen kuningaskuntansa on jakaantunut häntä vastaan", sanoi Jeesus. Ei.

²⁴⁷ Mutta juuri tässä, katsokaa ja uskokaa, että Jeesus yhä pysyy samanlaisena Ylipappina, joka Hän oli, ja sanokaa: "Herra Jeesus, minä olen sairas. Minulla on sairas äiti, joka istuu täällä, tai veli, joka on kotona. Herra, minä en voi maksaa velkaani. Auta minua. Minä tunnustan kaikki syntini. Minä olen syntinen. Haluan oikaista välini Jumalan kanssa." Jotakin sen kaltaista, pyytäkää Häneltä. Koskettakaa Häntä Ylipappina ja nähkää, toimiiko Hän tänään niin kuin Hän teki silloin. Se osoittaa, että Hän on kanssamme.

²⁴⁸ No niin, uskon, että Hän tulee tekemään sen. Minä en... Hän ei ole vielä koskaan pettänyt minua näiden vuosien aikana. Minä uskon Häntä. Mutta te voitte ymmärtää, millainen haaste se on. Mutta se ei...

Joku sanoi: "Oletko peloissasi?" En ole.

²⁴⁹ Kuinka voisin olla peloissani, kun Hän on täällä aivan vierelläni? Hän, se on Hänen Sanansa. Se ei ole minun sanani. Minä vain sanon, mitä Hän on sanonut. Se on minun tunnustukseni. Tunnustaminen merkitsee "sanoa sama asia". Kirjoitus, joka on Jumala, Jumala kirjaimen muodossa. "Sana tehtiin lihaksi ja asui keskuudessamme." Ja Sana on yhä Jumala. Ja Sana sanoo: "Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti." Se on Hänen asiansa vahvistaa Se. Minun kannattaa uskoa Se. Uskokaa te nyt Se.

ei kanna hedelmää. Oksat kantavat hedelmää. Ja jos tuo ensimmäinen oksa, joka tuli esiin tuosta viinipuusta... Kuten sanoin, he kirjoittivat Apostolien Teot sen jälkeen. Jos se koskaan työntää esiin toisen alkuperäisen viinipuun oksan, te tulette kirjoittamaan toisen Apostolien Teot sen jälkeen. Se tulee olemaan tuo sama Henki, koska koko viinipuussa on sama Elämä. Jokainen hedelmää kantava oksa tulee olemaan Siinä.

²³⁶ Nyt haluan teidän huomaavan jotakin, kun istumme täällä. Kuinka monet teistä uskovat, että Kristus on täällä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Kuinka monet teistä ovat sairaita, kohottakaa kätenne? Kuinka monet uskovat, että teillä on tarpeeksi uskoa koskettaaksenne Hänen vaatettaan, ja että Hän tulee toimimaan samalla tavalla?

²³⁷ Minä en tule kutsumaan mitään rukousjonoa. Vain kutsun heidät, annan sen vain tulla täältä. Se on melkoinen haaste. Mutta teillä on paljon uskoa, ja uskon, että Jumala tulee kunnioittamaan sitä.

²³⁸ Tulen nyt katsomaan kuulijakuntaa, ja haluan nähdä, onko siellä joku, jonka tunnen. Tunnen veli Tracy Boutlieren, joka istuu siellä. Tämä veli tässä, minä en ole tuttu näiden tällä olevien saarnaajien kanssa. Siellä aivan takana on yksi saarnaaja, jonka tunnen. Sen lisäksi, Raamattuni arvovallan pohjalta, ja Se sydämeni päällä... Minä en vanno, koska Raamattu kieltää tekemästä niin, mutta Raamattu sydämeni päällä, minä en valehtelee. En näe yhtään henkilöä, jonka tuntisin, paitsi Jim Maquiren.

²³⁹ Ja en ole varma, onko tämä veli, jonka tapasin Tabernaakkelissa eräänä päivänä. Tapasin juuri hänet. Olen unohtanut, mikä hänen nimensä on. Hän työskentelee Tabernaakkelissa, Jeffersonvillessä. Onko se oikein? No niin, se on ainoa henkilö, jonka voin nähdä, jonka tunnen.

²⁴⁰ Nyt jos Jeesus olisi täällä, ja te haluaisitte parantua ja te pyytäisitte Häneltä: "Herra, tahdotko parantaa minut?"

²⁴¹ Tässä se on. Jos Hän seisoi täällä tämä puku yllään, jonka Hän antoi minulle, Hän ei voisi parantaa teitä. Hän on jo tehnyt sen. Näettekö, se täytettiin Golgatalla. Ja koko maailma pelastettiin, ja koko maailma sai anteeksi. Kaikki tapahtui Golgatalla. Katsokaahan: "Hänet oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, Hänen haavojensa kautta me olemme parannettuja", menneessä aikamuodossa. Näettekö?

²⁴² Nyt ainoa asia, mikä teidän täytyy tehdä. Siitä ei ole koskaan teille mitään hyötyä, ellette te usko sitä, ei jos te tunnette sen. Jeesus ei koskaan sanonut: "Tunsitteko sen?" Hän sanoi: "Uskoitteko sen?"

⁶⁷ Ja hän sanoi: "Kuinka sinä nyt aiot todistaa sen, että valas nielaisi Joonan, muuten kuin uskon kautta?"

Tyttö sanoi: "Kun tulen Taivaaseen, kysyn sitä Joonalta."

Hän sanoi: "Entäpä jos Joona ei olekaan siellä?"

⁶⁸ Hän sanoi: "Silloin sinun täytyy kysyä sitä häneltä." Niinpä se osoitti, mitä tulisi tapahtumaan, hän menisi toista tietä. Ja se suunnilleen kertookin, mistä on kyse.

⁶⁹ Mutta minä uskon, että tuo valas nielaisi Joonan. Nyt, hän oli kädet sidottuina valaan vatsassa, kaukana merellä, noin neljäkymmenen sylen syvyydessä.

⁷⁰ Nyt te naiset tiedätte asian pienten kultakalojen perusteella. Kala kulkee ympäriinsä vedessä löytääkseen ruokaansa. Kun se löytää ruokaa, se täyttää pienen vatsansa ja menee kultakalamaljakon pohjalle lepäämään uimisensa jälkeen. Näettekö, se lepää eviensä varassa. Ja nyt se lepää väsyttyään liikkumisesta.

⁷¹ Ajatelkaamme, että tämä suuri kala teki samoin. Kun se oli niellyt profeetan, se meni pohjaan, ja siellä tämä monia tonneja painava kala nyt lepäsi meren pohjalla profeetta vatsassaan. Ja profeetta oli yhä elossa. Se oli nielaissut hänet. Ja Joonan on täytynyt kääntyä ympäri siellä valaan vatsassa. Ja tiedätekö, kaikkialle, minne hän katsoi, hän saattoi nähdä vain valaan vatsaa.

⁷² Ja olen usein ajatellut sitä, kuinka ihmiset sanovat: "Puolestani rukoiltiin eilen illalla, eikä käteni ole yhtään parempi. Puolestani rukoiltiin, enkä voi kuulla yhtään paremmin." No niin, te katsotte silloin oireisiin, niin kauan kuin teette niin. Jos pastorinne rukoili puolestanne, voiteli teidät öljyllä, tai mitä Jumalan Raamatun mukaista systeemiä hän käyttikin, teidän täytyy uskoa se. Teidän on uskottava se.

⁷³ En nyt usko, että kenelläkään meistä on koskaan ollut enemmän oireita, kuin mitä Joonalla oli, sillä mihin tahansa hän katsoi, siellä oli valaan vatsaa. Mutta tiedätekö, mitä hän sanoi? Hän sanoi: "Se on valheellista turhuutta." Hän ei tulisi uskomaan sitä. Hän sanoi: "Vielä kerran tulen katsomaan Sinun pyhään temppeliisi päin."

⁷⁴ Nyt Joona tiesi, että kun Salomo vihki temppelin, Jumala vahvisti Läsnäolonsa temppelissä tulemalla sisälle Pilvenpatsaana ja menemällä Pyhän Paikan taakse Armoistuimelle, arkin yläpuolelle, ja asettui sinne. Ja Salomo rukoili: "Herra, jos Sinun kansasi on vaikeuksissa missä tahansa ja katsoo tähän pyhään paikkaan päin ja rukoilee, kuule silloin heitä Taivaasta."

⁷⁵ Nyt jos Joonalla noissa olosuhteissa saattoi olla uskoa miehen, inhimillisen olennon, rukoukseen, josta myöhemmin tuli luopio, ja hän kääntyi temppeliin päin, jonka ihmiskädet olivat rakentaneet, ja johon Jumala tuli sisälle, ja hänet vapautettiin sellaisista oireista kuin ne olivat, niin kuinka paljon enemmän meillä tulisi olla uskoa omissa pikku olosuhteissani me tänä iltana suoraan suuren Jumalan itsensä Läsnäolon keskellä, jossa näemme ihmisten pelastuvan, parantuvan ja täyttyvän Pyhällä Hengellä! Älkää katsoko luonnolliseen temppeliin päin, vaan katsokaa Taivaassa olevaan temppeliin päin, missä Kristus istuu Majesteetin oikealla puolella ja voiman oikealla puolella oman Verensä kanssa ja esirukoilee meidän tunnustuksemme pohjalta. Meidän tulisi hävetä heikkouttamme. Nyt, ennen kuin teillä voi olla parempi usko, kuin mitä Joonalla oli, älkää arvostelko häntä.

⁷⁶ Huomatkaa, sitten me näemme, että Jumala vastauksena tuohon rukoukseen ja tuohon uskoon... Hän on voinut panna sinne happiteltan. Minä en tiedä, mitä Hän teki, mutta hän viipyi, Kristuksen omien sanojen mukaan, kolme päivää ja kolme yötä valaan vatsassa. Ja ajatelkaamme sitten sitä. On voinut olla noin kello yksitoista tuona päivänä, ja kaikki kalastajat olivat valmistautumassa menemään keskipäivän lounaalleen ja nostamaan ylös verkkonsa. Ja nämä pakanat palvoivat eläimiä, ja meren jumala oli valas. Oli noin keskipäivä ja tässä tuli meren jumala, valas, työnsi ulos kielensä, ja profeetta käveli suoraan ulos sen suusta. Ei ollut ihme, että he tekivät parannuksen, varmasti, koska jumala oli sylkenyt ulos tuon profeetan. Ja hän kulki katuja sanoen: ”Neljäkymmenen päivän kuluessa tämä paikka on oleva hävitetty.” Näettekö, Jumala tietää, miten tehdä asioita.

⁷⁷ Nyt, he pyysivät Jeesukselta merkkiä, ja Hän sanoi heille että, ”paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkejä”. Ja minä tiedän nyt, että on tulkittu Hänen tarkoittaneen heitä. Se on totta. Mutta minä tulen viemään sen eteenpäin, koska sillä on kaksinkertainen tarkoitus.

⁷⁸ Milloin meillä koskaan on ollut pahempi ja enemmän avioliittoa rikkova sukupolvi, kuin mitä meillä juuri nyt on? Paha ja avionrikkoja sukupolvi! He sanovat teille, kun te menette kadulle: ”Oletko sinä jumalallinen parantaja?”

”En ole. Kristus on.”

⁷⁹ ”Mutta jos olet parantaja, tai uskot, sinä sanot olevasi parantaja. Minä tiedän täällä erään kaverin, joka on sairas. Tule ja paranna hänet. Tiedän, että sanot herättäneesi kuolleen. Eräs mies kuoli, ja etkö sinä nostanut häntä ylös? Meillä on heitä täällä hautausmaa täynnä. Todista se meille.”

⁸⁰ Muistakaa, kyseessä on tuo sama, vanha perkele, joka sanoi: ”Jos Sinä olet Jumalan Poika, käske näiden kivien muuttua leiväksi.”

Hän oli tehnyt ennen ristiinnaulitsemistaan. He tiesivät, että se oli Hän ylös nousseena. Nopeasti he menivät kertomaan toisille.

²²⁹ Voikoon Hän tehdä jotakin tänä iltana, samalla tavoin kuin Hän teki ennen ristiinnaulitsemistaan, niin että me lähtiessämme Emmauksesta voisimme sanoa toisille: ”Meidän sydämemme paloivat sisimmässämme.” Voikaamme nähdä jotakin todellista, ei niinkään paljon jotakin uutta oppia tai jotakin, vaan sen opin, jonka me tunnemme, joka on julkituotu Jumalan voimalla.

²³⁰ Eilen illalla kutsuessani rukousjonon, rampa nainen ja niin edelleen, parantuivat. Todistuksia! Se on vain harrastelijamaisista. Meillä on vain vähän aikaa olla täällä, ei edes tarpeeksi oppiaksemme tuntemaan teitä. Eilen illalla pystyin tavoittamaan ihmisten tunteet. He sanoivat: ”Hän lukee heidän ajatuksensa.” Yritin kääntää selkäni ihmisille osoittaakseni teille, ettei se ollut mitään ajatustenlukua.

²³¹ Monet teistä vanhemmista täällä Arkansasissa muistatte, kun minulla oli tapana ottaa henkilöä kädestä, ja kuinka Hän sanoi minulle: ”On tapahtuva sitten, että jos tulet olemaan vilpitön, tulet tietämään jopa heidän sydäntensä salaisuudet.” Muistatteko te kaikki sen? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”] Ja mitä asioita Hän onkaan tehnyt ympäri maailman, kaikkialla!

²³² Älkää unohtako nyt viime kuun *Life*-lehteä. Nähkää, missä Hän ennusti sen tulevan tapahtumaan, ja täällä seisoo tänä iltana todistajia, jotka olivat siellä. Ei edes tiede tiedä siitä mitään. He kummastelevat miten se voisi olla, mutta se on.

²³³ Kuulkaahan nyt, tulen ottamaan uuden Kirjoituksen tänä iltana. Raamattu sanoo, että ”Jeesus Kristus on Ylipappi, jota voidaan koskettaa heikkouksiemme tunnolla.” Onko se oikein, veljet? [Saarnaajat sanovat: ”Se on oikein. Aamen.”] Se on Kirjoitus. No niin, jos Hän on Ylipappi, jota voidaan koskettaa heikkouksiemme tunnolla. Nyt, jos te kosketatte Häntä, Hän toimisi, jos Hän on samanlainen kuin Hän oli, niin kuin Hän teki silloin. Koska te ette voi... Ainoa tapa, miten te voitte koskaan tuntea Häntä, on Hänen toimintansa perusteella. Näettekö?

²³⁴ Kuka tahansa teeskentelijä voi panna arpia käsiinsä ja verta tai mitä vielä, mutta elämä kertoo, mistä on kyse. Ymmärrätekö? Minä voisin sitoa puuhun lehtiä jostakin toisesta puusta, mutta minkä kaltaista hedelmää se tuottaisi? Näettekö?

²³⁵ Nyt jos Kristuksen Elämä elää teissä, niin sitten jos tuo ensimmäinen Elämä, joka tuli tuosta oksasta... Hänellä ei ole nyt muuta kuin teidän ja minun käteni. Hänellä ei ole muuta kuin minun ja teidän äänenne. Näettekö, viinipuu

“Ei, mutta minulla on valtuudet.”

²²² Se on sama kuin pieni poliisimies, joka seisoo täällä kadulla, pieni mies lakki korviensa päällä, ja joka painaa noin viisikymmentä kiloa, poliisinmerkki rinnassaan. Ja tässä tulee tietä pitkin autoja sadan kuudenkymmenen kilometrin tuntinopeudella. Kussakin niistä on neljä- tai viisisataa hevosvoimaa. Hän ei voisi pysäyttää yhtäkään niistä. Mutta antakaapa hänen kohottaa kätensä. Uuhuh. Hänellä on valtuudet. Se saa jarrut vinkumaan. Se ei johdu hänen voimastaan, vaan hänen arvovallastaan.

²²³ Ja meillä on valtuudet Jeesuksen Kristuksen kautta. Siitä syystä perkeleet kirkuvat. Näettekö? Ei siksi, että meillä olisi voima, vaan koska meillä on arvovaltaa. Pyhä Henki on täällä, Jumalan arvovalta. “Niitä tekoja, joita Minä teen, myös te olette tekävä.” Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäti. Minä uskon Häntä.

²²⁴ Nyt me istumme Taivaallisissa paikoissa, Kristuksen Läsnäolossa, ja olemme nostettuina maailman huolien yläpuolelle uskon valtakuntaan. Mitä voisikaan tapahtua täällä tänä iltana? Voisi olla toinen Helluntai. Täällä tänä iltana voisi tapahtua sen kaltainen asia kuin Apostolien tekojen 2. luvussa. Kyllä.

²²⁵ Kristus on täällä. Jos me vain voisimme saada sydämemme kovuuden pois! Onko Hän kanssamme? Onko totta, että Kristus on keskelläämme? Hän lupasi olla. Kuinka te tuntisitte Hänet? Ei ulkonäön perusteella, vaan niiden tekojen perusteella, joita Hän teki. Sen Hän lupasi ja Hän sanoi, että Hän tulisi tekemään sen.

²²⁶ Jumala, auta meitä tänä iltana. Minun rukoukseni on, että kun me lähdemme täältä... Sanon sen avoimin silmin teille ihmisille. Rukoilen, että te tulisitte näkemään jotakin niin todellista, että Jumala tulisi tekemään jotakin niin todellista tänä iltana, että te kotiin mennessänne tulisitte sanomaan niin kuin nuo, jotka tulivat Emmauksesta: “Eikö sydämemme palanutkin sisimmässämme?” Näettekö, he olivat...

²²⁷ Jeesus oli juuri ristiinnaulittu, kuollut ja haudattu, ja huhuttiin, että Hän oli noussut ylös jälleen. Ja Hän käveli koko päivän heidän kanssaan, eivätkä he tunteneet Häntä. Hän on kävellyt monien ihmisten kanssa, eivätkä he ole tienneet sitä. Se oli Hän, joka esti tätä miestä joutumasta autokolariin, kun hän oli tulossa tänne. Se on Hän, Kristus, joka parantaa sinun lapsesi, ja ehkä sinä et tunnistanut sitä.

²²⁸ Mutta tuona iltana Emmauksessa Kleoppaan ja hänen ystävänsä kanssa, kun he olivat sulkeneet ovet, Hän teki jotakin juuri samalla tavalla niin kuin

⁸¹ Se on tuo sama, vanha perkele, joka pani rievun meidän Herramme silmille siellä palatsissa tuona aamuna. He peittivät Hänen silmänsä ja ottivat kepin, nuo juopuneet, räyhäävät sotilaat, ja löivät Häntä sillä päähän ja sitten vaihtoivat tuon kepin toiselta toiselle ja sanoivat: “Me ymmärrämme, että Sinä tiedät sydänten salaisuudet. Me ymmärrämme, että Sinä olet profeetta. Jos olet profeetta, niin profetoi ja kerro meille, kuka Sinua loi. Silloin me tulemme uskomaan sen.” Näettekö, se on tuo sama vanha perkele. Näettekö? Jumala ei pelleile kenenkään kanssa.

⁸² Se on tuo sama vanha perkele, joka sanoi: “Tule pois ristiltä. Anna meidän nähdä, kun Sinä teet ihmeen.” Tuo perkele elää tänään.

⁸³ Ja Jeesus sanoi, että “paha, heikko, avionrikkojasukupolvi tulisi tavoittelemaan merkkiä, ja he saisivat sen. Sillä, samalla tavoin kuin Joonas oli valaan vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, samalla tavoin tulisi Ihmisen Poika olemaan maan povessa.” Minkä kaltaisesta merkistä Hän sitten puhui? Ylösnousemuksen merkistä. Ja kahdentuhannen vuoden Evankeliumin saarnaamisen jälkeen, kahdentuhannen vuoden arvostelun jälkeen, Raamattu on ratsastanut sen kaiken lävitse. Ja tänä iltana Jeesus Kristus on keskelläämme ylösnousemuksensa voimassa ja tekee samoja asioita, joita Hän teki, kun Hän oli täällä maan päällä. Tämä on tuo heikko ja avionrikkojasukupolvi.

⁸⁴ Pyhä Johannes 14:12, Jeesus sanoi: “Hän, joka uskoo Minuun, myös hän on tekävä niitä tekoja, joita Minä teen.” Näettekö? “Vielä vähän aikaa eikä maailma, maailman järjestelmä, ole enää näkevä Minua, mutta te olette näkevä Minut. Se tarkoittaa, että epäuskoinen maailmaa, maailmanjärjestelmää, kirkkojärjestelmää, ei enää tule näkemään Minua. Kuitenkin te olette näkevä Minut, te uskovaiset, sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne, ja teissä, maailman loppuun asti.”

⁸⁵ Ja tämä paha ja avionrikkojasukupolvi, joka meillä on maan päällä, joka tekee pilaa alkuperäisestä Jumalan Sanasta, tekee pilaa seurakunnasta, saa tänä iltana ylösnousemuksen merkin. Koska niitä asioita, joita Jeesus Kristus tekee tänään seurakunnassa, ei yksikään henkilö maailmassa voi tehdä, Jeesusta Kristusta lukuun ottamatta,. Ja se on merkki siitä, että Hän on elossa tänä iltana. Hän nousi kuolleista kaksituhatta vuotta sitten ja on aivan yhtä paljon elossa tänäänkin, kuin mitä Hän oli kävellessään Galileassa. Aamen. Se on ylösnousemuksen merkki!

⁸⁶ Sitten me huomaamme seuraavaksi Hänen viittaavan Salomon aikaan. Hän sanoi: “Niiniven miehet tekivät parannuksen Joonaan saarnan vaikutuksesta, ja suurempi kuin Joonas on täällä.” Hän sanoi: “Ja niin kuin oli Salomon päivinä, kun Etelän kuningatar tuli kaukaisimmista maan osista kuullakseen Salomon viisautta, ja suurempi kuin Salomo on täällä.”

⁸⁷ Näettekö, he eivät voineet ymmärtää sitä. He olivat paksupäisiä. Jesaja sanoi: “Heillä on silmät, eivätkä he voi nähdä, korvat, eivätkä he voi kuulla.”

⁸⁸ Minä tulen sanomaan tämän rakkaudella. Helluntailaiset ovat tulossa melkein samanlaisiksi. Se asia, jonka Jumala lupasi, kulkee suoraan ylitsemme, ja me vain annamme sen mennä. Helluntailaisilla on vikana se, että he ovat nähneet niin paljon Jumalan...

⁸⁹ Se muistuttaa minua eräästä kertomuksesta, jonka kerran luin eräästä kirjailijasta, joka oli kirjoittanut merestä. Ja hän sanoi, ettei hän ollut koskaan nähnyt sitä. Niin kuin me ymmärrämme, että rakas kansankirjailija Stephen Foster on kirjoittanut “Swanee”-joesta, eikä hän koskaan ollut nähnyt Suwannee joella. Ja tämä kirjailija oli kirjoittanut merestä eikä ollut koskaan nähnyt merta. Erään kerran hän lähti matkalle mennäkseen meren äärelle. Tiellä häntä vastaan tuli vanha merimies, jolla oli harmaa parta ja maissipiippu suussaan. Hän sanoi: “Minne olet menossa, hyvä mies?”

⁹⁰ Hän sanoi: “Olen menossa meren rantaan.” Hän sanoi: “Minä olen runoilija.” Hän sanoi: “Haluan nähdä sen. Haluan nähdä sen valkopäisten suolaisten aaltojen ryöpyävän ylös sineen. Haluan nähdä taivaan heijastuvan siniseen veteen ja tuntea suolan tuoksun ilmassa. Haluan kuulla lokkien kirkuvan, kun ne liitelevät edestakaisin veden yllä.”

⁹¹ Tuo vanha merimies otti maissipiipun suustaan ja sylkäisi. Hän sanoi: “Minä synnyin merellä kuusikymmentä vuotta sitten. Minä en näe siinä mitään niin viehättävää.” Miksi? Hän oli nähnyt sitä niin paljon, että se oli tullut hänelle tavanomaiseksi.

⁹² Ja se on vikana teillä helluntailaisilla. Te näette niin paljon ylistystä ja Jumalan siunauksia, että se livahtaa suoraan lävitsenne. Teidän täytyy olla kunnioittavia näiden asioiden kanssa ja arvostaa kaikkea, mitä Jumala antaa meille.

⁹³ Nyt, Salomon päivät, niin kuin jokainen teologi, Raamatunlukija, tietää, olivat kultaista aikaa heprealaisille. Heillä ei ollut sotia. Se oli melkein Tuhatvuotisen valtakunnan kaltainen aika heille. Suuri päivä! He rakensivat temppelin. Kaikki kansakunnat pelkäsivät heitä. He pelkäsivät tehdä mitään, koska he tiesivät, että kansalla oli yksi sydän ja yksi mieli. Jumala antoi heille lahjan, ja he uskoivat sen. He vastaanottivat sen ja yhdestä sydämisestä ja yksimielisesti he työskentelivät sen kanssa.

⁹⁴ Oi, jospa me amerikkalaiset tänä iltana, jospa kaikki presbyteerit, metodistit, baptistit ja helluntailaiset, jospa te repisitte alas ne perinteenne, joita kirkkokuntanne on rakentanut ympärillenne, ja jotka erottavat veljeyden, “ilmeisesti omistamatta uskoa”. Jos me voisimme päästä ulos tuosta vanhasta

astua esiin, uskon teon mukaisesti, ja tunnustaa olevansa väärässä ja ottaa kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntiensä anteeksi saamiseksi ja olla täytettyjä Pyhällä Hengellä. Suo se, Isä.

²¹⁸ Tahdotko kuulla meitä, Isä, tässä rukouksessa, kun me nöyrästi tuomme sen Sinulle tuossa Nimessä, kaikki riittävässä Jeesuksen Kristuksen Nimessä, jonka mukaan kaikki Taivaat ja maa on nimetty. Aamen.

*On Lähde täytetty Verellä,
Joka on otettu Immanuelin suonista,
Ja syntiset sen tulvan alle upotettuina,
Kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa.
Kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa,
Kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa;
Ja syntiset sen tulvan alle upotettuina,
Kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa.*

²¹⁹ Ettekö te rakastakin noita vanhoja lauluja? Jatkaa edelleen. Eivätkö ne olekin ihmeellisiä? Ne ovat Pyhän Hengen kynäilemiä. Minä yksinkertaisesti rakastan niitä. Mielestäni myös riemulaulut ovat hienoja, mutta minä pidän näistä vanhoista lauluista, vanhanaikaisesti, maalaistavalla, niin kuin me lauloimme niitä siellä kukkuloilla vuosia sitten.

*Kuoleva ryöväri iloitsi nähdä (hänen viimeinen mahdollisuutensa)
Tuon Lähteen päivänänsä;
Siellä voin minä, yhtä keho kuin hänkin,
Pestä kaikki syntini pois.*

²²⁰ Sulkekaamme silmämme ja laulakaamme sitä suloisesti Kristukselle.

*Kuoleva ryöväri iloitsi nähdä (hänen viimeinen mahdollisuutensa)
Tuon Lähteen päivänänsä;
Siellä voin minä, yhtä keho kuin hänkin,
Pestä kaikki syntini pois.
Pestä kaikki syntini pois,
Pestä kaikki syntini pois;
Siellä voin minä, ylitä keho kuin hänkin,
Pestä kaikki syntini pois.*

²²¹ Oi, eikö se saakin teistä tuntumaan, että olette sisältä kokonaan puhtaaksi hangattuja, kun vain tunnette Jumalan Läsäolon sulaisuuden? “Nyt te olette Jumalan poikia. Nyt meidät on nostetut Taivaallisiin paikkoihin Kristuksessa Jeesuksessa”, kaikella arvovallalla, Taivaat ja maa ovat annettu meille. Oletteko koskaan ajatelleet sitä?

Joku kysyy: “Onko sinulla voimaa?”

tuli esiin ja esitteli jotakin todellista. Sinä sanoit: “Jos he pysyvät hiljaa, tulevat kivet huutamaan.”

²¹² Minä rukoilen, Isä, että Sinä tulisit antamaan meille jotakin niin todellista tänä iltana, että se tulee kiinnittämään huomiomme Kristukseen ja saa meidät tietämään, että Hän on keskellämme tänä iltana.

²¹³ Katuvien kädet nousivat ylös, niitä on satoja. Anna heille anteeksi, Herra. Nyt minä muistutan Sinua, Herra, Kirjoituksesta, jossa Sinä sanoit: “Ei kukaan voi tulla Minun tyköni, ellei Minun Isäni häntä ensin vedä.” Kuinka he olisivat voineet kohottaa kätensä, ellet Sinä olisi vetänyt heitä? Kun he kohottivat kätensä, he rikkoivat kaikki tieteen säännöt. Painovoima pitää heidän käsiään alhaalla. Mutta heissä oli henki, ja Henki heidän vierellään, joka sanoi: “Sinä olet väärässä. Kohota kätesi.” Ja he uhmasivat painovoiman lakeja ja kohottivat kätensä Luoja kohti: “Ole minulle laupias, Jumala.”

²¹⁴ Ja Sinä sanoit: “Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, tulevat Minun luokseni. Minä en missään tapauksessa heitä ulos. Minä annan heille Iankaikkisen Elämän ja nostan heidät ylös viimeisenä päivänä.” Sinä sanoit: “Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on Iankaikkinen Elämä eikä hän ole tuleva tuomiolle, vaan on jo siirtynyt kuolemasta Elämään.”

²¹⁵ [Tyhjä kohta nauhassa.] ...Jumalan Valtakuntaan, tulemaan uskollisiksi Kristuksen Ruumiin jäseniksi. Ja että näiden saarnaajien seurakunnat voisivat kasvaa ja kasvaa jäseniä, uudestisyntyneitä, Jumalan Valtakuntaan. Siunaa veljiäni, niin että kaikki ne parantuvat, joiden puolesta he rukoilevat. Ettei se Evankeliumi jota he saarnaavat, lankeaisi kovaan, kiviseen maahan, vaan pehmeisiin sydämiin.

²¹⁶ Suo, Herra, että Jumalan Valtakunta tulee pian perustetuksi maan päälle. Sinä tulet noutamaan valtuutettujasi. Yhtenä päivänä Karitsa tulee jättämään pyhäkön, tulee esiin ja ottaa Kirjan Hänen kädestänsä, joka on sen alkuperäinen Omistaja. Ihminen, kaikki elämä oli kadotettu, eikä ollut yhtään ihmistä Taivaassa tai maan päällä, joka olisi ollut arvollinen. Kun ihminen joutui rikkomukseen, Elämän Kirja palasi takaisin sen alkuperäiselle Omistajalle. Mutta Karitsa tuli esiin, Verinen Karitsa, joka oli ollut tapettuna maailman perustamisesta lähtien, joka tuli ja otti Lunastuksen Kirjan ja avasi Sen. Jumala, voikoon minun nimeni olla siellä. Voikoon jokaisen täällä olevan nimi olla kirjoitettuna Sinne, Herra, jotka ovat lunastettuja tässä suuressa lunastussuunnitelmassa. Suo se, Isä.

²¹⁷ Ja nyt me luovutamme heidät Sinulle. Minä jätän heidät Sinulle. Ja jos täällä on joku, jota ei koskaan ole kastettu kristillisellä kasteella, voikoot he

kuoresta, jossa me olemme, ja me voisimme tulla yhteen ja vastaanottaa Jumalan lahjan siltä pohjalta, miten Hän sen meille antoi. Se olisi paras pommisuoja, mitä minä tiedän. Minä seisoisin mieluummin sen, Jumalan lupausten, takana, kuin kaikkien pommisuojiin, mitä he voivat rakentaa. Mikä herätys tässä kansakunnassa tapahtuisikaan, ja kuinka muut kansakunnat pelkäisivätkään tehdä sille mitään. Jumala on antanut meille lahjan, mutta me otamme sen niin kevyesti.

⁹⁵ Me yritämme tuoda sitä johonkin pieneen ryhmään ja sanoa: “Meillä on se, eikä teillä ole enää mitään muuta tekemistä sen kanssa, koska ette näe meidän silmilasiemme lävitse.” Meidän et tule tehdä niin. Se ei ole oikein. Niin kauan kuin perkele saa teidät taistelemaan toisianne vastaan, hänen itsensä ei tarvitse taistella.

⁹⁶ Mutta kun te näette tuon Jumalan voimien yhdistymisen, Hänen seurakuntansa yhteen kokoamisen maan neljältä tuulelta, silloin te tulette näkemään jotakin tapahtuvan.

⁹⁷ Me näemme, että Salomon päivinä Jumala antoi hänelle erottamisen lahjan. Se oli suuri lahja, lahja erottaa ajatukset ja niin edelleen, viisauden lahja. Ja ihmiset kokoontuivat sen ympärille. He tekivät hänestä kuninkaan, ja tiedätekö, hänestä tuli maailman puheenaihe. Jokainen puhui Israelista. Heillä ei silloin ollut puhelimia ja televisioita ja niin edelleen, vaan he kuljettivat uutisia suusta suuhun. Ja kauttakulkevat ihmiset saattoivat nähdä tämän suuren Jumalan lahjan toimivan, ja he kertoivat siitä jokaiselle. Hänen maineensa levisi maailmanlaajuisiksi. Eikä heillä ollut minkäänlaisia sotia, ei vaikeuksia, koska he vastaanottivat Jumalan heille antaman lahjan.

⁹⁸ Jos me kaikki tänä iltana, me presbyteerit, metodistit, baptistit, helluntailaiset, vain voisimme heittää pois kaikki omat ajatuksemme ja tulla takaisin ja nähdä, mitä Jumala on sanonut Sen suhteen, ja miten Hän sanoi, että Se tulisi olla annettu. Hän ei voi muuttaa Sitä. Sillä tavoin kuin Se lankesi Helluntaipäivänä, sillä tavoin Se lankesi Korneliuksen talossa. Ja joka kerta, kun Se on milloinkaan langennut, Se on langennut samalla tavalla, saman Pietarin Apostolien Teoissa kirjoittaman reseptin mukaisesti. Ja se yhä pysyy sillä tavalla. Ei millään muulla tavalla. Raamatussa ei ole yhtään paikkaa, missä he olisivat koskaan saaneet sitä millään muulla tavalla kuin noudattamalla tuota Apostolien tekojen 2. luvun lääkemääräystä. Niin se on, tarkalleen. Sillä tavalla me saamme Sen tänään, sillä tavalla sen on tultava.

⁹⁹ Mutta vilpittömyydessä ihminen vastaanottaa Jumalan ja uskoo Häneen, mutta jos he haluaisivat vain... Mutta he vetävät itsensä pois ja sanovat: “Meillä on tämä, ja siinä kaikki.” Sitten he erottavat itsensä, eivätkä halua vastaanottaa mitään uutta ilmentystä. He organisoivat sen. “Tämä se on. Tämä

on meidän oppimme”, loppu ja piste. Jos teillä olisi kirkkokunta, joka päättäisi teidän oppinne pilkulla: “Me uskomme tämän, plus niin paljon, kuin mitä Jumala haluaa näyttää meille”, silloin se olisi oikein. Siihen minä yhdyn. Mutta älkää koskaan päättäkö sitä pisteellä. Koska Jumala on Jumala, ja aika liikkuu eteenpäin.

¹⁰⁰ Me aina yritämme katsoa taaksepäin ja nähdä, mitä Moody sanoi, mitä Sankey sanoi, mitä Finney sanoi, mitä Wesley sanoi, mitä Luther sanoi. He olivat tuon päivän miehiä.

¹⁰¹ Tiede ei katso taaksepäin nähdäkseen, mitä tiede on aikaisemmin sanonut. Kolmesataa vuottahan sitten eräs ranskalainen tiedemies todisti, että jos ihminen koskaan saavuttaisi niin hirvittävän nopeuden kuin neljäkymmentäkahdeksan kilometriä tunnissa, keskipakoisvoima heittäisi hänet pois maan päältä. Voisitko kuvitella nykytieteen sanovan niin? Tänään ihminen liikkuu noin kolmetuhatta kilometriä tunnissa ja yrittää löytää jotakin, mikä estäisi terästä sulamasta, niin että hän voisi liikkuu kuusituhatta neljäsataa kilometriä tunnissa. He eivät katso taaksepäin ja viittaa häneen. He katsovat eteenpäin.

¹⁰² Mutta seurakunta katsoo aina taaksepäin. Katsokaamme ylöspäin! Sillä, heidän voimansa ovat rajalliset, mutta meillä on rajoittamaton voima, sillä “kaikki on mahdollista niille, jotka uskovat Jumalaan.” Todella aito usko tulee vahvistamaan “aamenella” jokaisen Sanan, jonka Jumala antaa. Ei: “Mutta, sehän oli toista sukupolvea varten” Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti!

¹⁰³ Me näemme nyt uutisten Salomonista levinneen niin laajalle, että ne kulkeutuivat koko matkan aina Sabaan asti. Ja siellä oli kuningatar, jonka on täytynyt olla hieno, pikku nainen. Hän oli kansansa hallitsija. Ja tiedätkö, he alkoivat kertoa hänelle, kuinka Israelissa oli suuri Jumala, joka oli voidellut inhimillisen olennon yli-inhimillisellä lahjalla, niin ettei kellään ihmisellä voinut olla sen kaltaista viisautta. Sen täytyi tulla Jumalalta. Ja tiedätkö: “Usko tulee kuulemisesta, kuulemalla Sanan.” Ja se kosketti hänen sydäntään, aivan samoin kuin se teki tuolle moraalittomalle naiselle kaivolla eilen illalla. Se kosketti hänen sydäntään, ja hän alkoi kaivata, että saisi tietää tästä.

¹⁰⁴ Minä uskon sen sopivan kaikkiin meistä, kun me näemme, missä lankaikkainen Elämä on, koska me yritämme elää.

¹⁰⁵ Mutta kun jokainen karavaani tuli ohitse, hän luultavasti pysäytti ne ja toi heidät palatsiin ja kysyi: “Kuljitteko Palestiinan lävitse?”

¹⁰⁶ “Kyllä, meillä on sieltä joitakin voiteita ja jalokivikoruja.”

olkoonpa hän kristitty tai ei, jos hän ei kuulu teidän riveihinne, te ette te halua olla missään tekemisissä hänen kanssaan. Häpeä teille!

²⁰⁶ Voikoon Jumala esitellä teille todellisen asian tänä iltana. Tulkaa nyt Hänen tykönsä suloisesti ja sanokaa: “Herra, anna minulle anteeksi minun syntini. Tästä illasta eteenpäin minä tulen palvelemaan Sinua.”

²⁰⁷ Te, jotka rakastatte televisio-ohjelmaa, jotka jätte kotiinne katsomaan jotakin moraalitonta elokuvatähteä kuten *Me rakastamme Sucya*, tai jotakin sen kaltaista asiaa mitä heillä on. Te jätte kotiin keskiviikkoiltana katsomaan televisiota sen sijaan, että te tulisitte rukoushuoneelle. Jumalan rakkaus on kadonnut sydämeštänne. Te teette niin ja pidätte yhä kiinni jäsenyydestänne. Jumalan rakkaus ajaisi teidät seurakuntaanne, veljienne ja sisartenne tykö, että te tulisitte yhteen istuaksenne Taivaallisissa paikoissa ja kuunnellaksenne pastorinne saarnaamista. Ja tämä herätys, tai tämä leiri, päättyy nyt. Jos se yhä pysyy sydämessänne, niin rukoilkaamme yhdessä nyt, että Jumala tulisi ottamaan sen pois.

²⁰⁸ Herra Jeesus, me tulemme nöyrästi, särkynein, katuvin sydämin, Herra. Me olemme kaikki syällisiä. Me olemme rikkoneet Sinun Käskyjäsi vastaan. Me olemme rikkoneet Sinun rakkautesi lakeja vastaan, rakkautesi, joka pelasti meidät. Seurakunta on itse mennyt pois rakennusohjelmiin ja kaiken kaltaisiin asioihin ja on jättänyt rukouskokouksen ja Pyhän Hengen muutama kertaan tai kahteen viikossa, vaikka sen pitäisi olla sydämissämme ja mielissämme jatkuvasti. Anna meille anteeksi, Herra.

²⁰⁹ Anna anteeksi meidän saarnaajillemme, Herra, jotka seisovat saarnastuolissa ja häpeävät julistaa täyttä Kristuksen Evankeliumia. Kuinka monet heistä tänään... Koko maailmasta on tullut Sodoma. Monet saarnaajat istuvat toimistoissaan tänä iltana ja huomenna ja yrittävät löytää sanoja. Ja he tulevat vastakkain Jumalan Sanan kanssa ja näkevät synnit, mutta pelkäävät sanoa siitä mitään, koska heidät tulotisiin erottamaan. Johtokunta kutsuisi heidät eteensä, ja heistä tehtäisiin ilmoitus päämajaan ja heidät otettaisiin pois, vaikka he kuitenkin tietävät, että heidän pulisi saarnata syntiä vastaan. Se on jälleen Loot. “Sodoman synnit vaivasivat hänen vanhurskasta sieluaan.” Mutta miehillä ei ole rohkeutta. Aivan niin kuin Lootin. Hänellä ei ollut rohkeutta seistä sitä vastaan.

²¹⁰ Minä rukoilen, Jumala, että Sinä antaisit anteeksi meille sen kaltaiset asiat. Voikaamme olla kuin entinen Paavali: “Minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille koko Jumalan neuvoa.” Anna meille kaikille anteeksi, Isä.

²¹¹ Niin kuin tämä yksinkertainen pikku kertomus tuosta kylmästä marraskuun päivästä siellä vuoren huipulla, kuinka tuo mies tänä iltana on diakonina siellä seurakunnassa ja on uskollinen kristitty, koska tuo äitipeura

millainen Hän on. Hän on se, jota katsottiin. Hän on minun Uhrini. Minä en ole arvollinen seisomaan täällä saarnaajana. Jos perustaisin oman arvottomuuteni varaan, olisin Helvetissä, niin kuin tekin. Mutta me emme katso siihen, millaisia me olemme.

¹⁹⁹ Te sanotte: “Minä en voisi tehdä sitä. Minä en voisi olla kutsuttu. Minä en voisi koskettaa Jumalan vaatetta. Minä en voisi tehdä tätä.”

²⁰⁰ Oi, te voitte! Katsokaa, mitä tapahtui? Hän kuoli, jotta te voitte tehdä sen, jotta te voitte olla pelastunut. Se on aitoa. Haluaisitteko olla sen kaltaisia ja haluaisitteko, että teitä muistetaan rukouksessa? Kohottakaa kätenne ja sanokaa: “Minä haluaisin, veli Branham.”

Kumartakaamme päämme.

²⁰¹ Päämme ollessa kumarrettuina tulkaa suloisesti, nöyrästi nyt. Meillä ei ole täällä tilaa alttarikutsua varten. Täällä ei ole edes alttaria. Mutta Raamattu sanoo: “Niin moni kuin uskoi, heidät kastettiin.” Alttarikutsu, se tuli mukaan metodistien päivinä, joka kyllä sopii. Mutta meidän Herramme ja apostolien aikana he “uskoivat elääkseen”. Te olette “pelastuneet uskosta, armon kautta.” Jos sinulla ei ole tuota kokemusta tänä iltana, veli, sisar!

²⁰² Naiset, jos teillä ei ole tänä iltana tarpeeksi armoa sydämissänne, jotta te tietäisitte, että Raamattu opettaa, että teidän pitää lopettaa hiustenne leikkaaminen, shortsien käyttäminen ja meikkaaminen! Jos teillä ei ole niin paljon armoa sydämessänne tänä iltana! Ja te tiedätte, että Raamattu opettaa, että teidän pitäisi tehdä niin. Hän ei voi muuttua. Te sanotte: “Minä en käytä shortseja. Minä käytän pitkiä housuja.” Se on pahempaa.

²⁰³ Jumala sanoo: “Nainen, joka käyttää miehelle kuuluvaa vaatetta, on kauhistus Jumalalle.”

²⁰⁴ Ja te miehet, jotka ette voi lopettaa vilkuilemasta ja katsomasta moraalittomasti pukeutuneita naisia, tämän päivän epäjumalia! Te miehet, joilla ei ole tarpeeksi todellista armoa sydämessänne, jotta saisitte vaimonne ja lapsenne lopettamaan sen kaltaisten asioiden tekemisen. Todellinen Jumalan rakkaus ei ole ankkuroitunut sydämeenne. Älkää kutsuko itseänne Jumalan pojiksi. Te olette yhä Sodomassa. Mies, joka ei voi ottaa hallintaansa omaa kotiaan. Jumala määräsi, että hän tekisi niin.

²⁰⁵ Ja te diakonit, jotka olette menneet naimisiin kaksi tai kolme kertaa! Te miehet, jotka juoksette pettämässä vaimojanne ja yritätte pitää kiinni tunnustuksestanne! Te naiset, jotka teette samalla tavoin miehiänne kohtaan! Te ihmiset, jotka kätkeydytte jonkun seurakunnan viitan taakse! Teidän kirkkokuntanne ei halua olla missään tekemisissä toisen miehen kanssa,

“Mutta, onko totta se, mitä me olemme kuulleet tuosta heidän Jumalansa suuresta lahjasta?”

¹⁰⁷ “Se on totta. Minä olen nähnyt sen toiminnassa.” Näettekö, usko tulee kuulemisesta.

¹⁰⁸ Ja sitten hän alkoi janota. Hän halusi nähdä sen itse.

¹⁰⁹ Hänellä oli nyt paljon vaikeuksia voitettavanaan. Ensinnäkin, hän oli pakana. Toiseksi, hän oli kuningatar. Ja epäilemättä, voidakseen tehdä tämän, hänen täytyi mennä oman pappinsa luo ja saada lupa häneltä voidakseen mennä kuulemaan tätä. Niinpä voin kuvitella... Jos se kuulostaa pyhyidenloukkaukselta, niin en tarkoita sitä. Minä vain tuon sen tässä esiin pienenä näytelmänä. Voin kuvitella, kuinka hän menee tuon papin luo ja sanoo: “Pyhä Isä?”

“Niin, tyttäreni” tuo pappi sanoo.

¹¹⁰ “Minä olen kuullut uutisia, että siellä Israelissa on Jumala, joka on voidellut erään miehen omalla erottamisellaan ja voimallaan.”

¹¹¹ “Kuulehan nyt, tytär. Jos suuri jumala koskaan liikkuisi, tulisi se liikkumaan meidän joukossamme.” Tiedätekö, ei heidän kaikkien tarvitse olla pakanapappeja, uskoakseen niin. Näettekö? “Jos jotakin tapahtuisi, he tekisivät sen meidän organisaatiossamme. He eivät olisi noiden muiden joukossa, näettehän. Loppujen lopuksi heidän ovat vain joukko pyhiä kieriskelijöitä.” No niin, en halunnut sanoa sitä, näettehän, mutta te tiedätte. “He eivät ole paljon mitään. Se on vain joukko fanaatikkoja. He kertovat kaikenlaisia kertomuksia Punaisen Meren ylittämisestä, mikä ei ole mitään muuta kuin tarua. Niinpä sinä et voi uskoa tuohon joukkoon siellä, koska he ovat vain joukko radikaaleja. Jos nyt on jotakin voimaa, se on tässä suuressa jumalassa, Daagonissa, tai joissakin näistä täällä.”

¹¹² Voin kuulla tuon pienen naisen sanovan: “Mutta tiedätkö, he kertovat minulle, että tämä Jumala, joka heillä siellä on, on todellinen Jumala.”

“Mutta tyttäreni”, hän sanoi, “tämä on todellinen jumala.”

“Mutta he kertovat minulle, että tämä Jumala siellä elää.”

¹¹³ Näettekö, kun jokin todella tarttuu sydämeen, Jumala tulee puhumaan kanssanne, jos te vain jatkatte puhumista. Näettekö: “Älkää ajatelko, mitä tulette sanomaan, se tullaan antamaan teille sillä hetkellä.”

¹¹⁴ Sitten hän sanoi: “He sanovat, että tämä Jumala siellä rakastaa kansaansa ja tulee alas ja tekee itsensä tunnetuksi kansansa kautta.”

“Ah, ei siinä ole mitään. Kuuntelehan...”

“Oi, mitä sinä sanot? Hetkinen nyt. Minä menen sinne.”

¹¹⁵ “Jos menet, sinä tulet tuottamaan häpeää. Älä osallistu tuohon herätykseen. Koska me emme ole yhteistyössä, tiedäthän. sinun ei tule tehdä sitä.” Näettekö?

¹¹⁶ “Tiedätkö mitä”, kuningatar sanoi, “minun iso-iso-äitini palveli tuota epäjumalankuvaa. Minun isoäitini ja äitini ja koko sukuni ovat palvelleet noita kuvapatsaita, eikä yhdessäkään niistä ole näkynyt hitustakaan elämää. Ne ovat vain... Minä en välitä siitä, kuinka monia kirjakääröjä voit lukea, ja mitä muuta vielä. Niissä ei ole näkynyt hitustakaan elämää. Ja he sanovat: ‘Tämä on Elämä.’ Ja siitä minä olen huolissani.”

¹¹⁷ No niin, voin kuulla tuon papin sanovan: “Kuulehan nyt, jos sinä menet sinne, minun täytyy erottaa sinut. Minun täytyy ottaa... Sinulla on erioikeus olla jäsenenä täällä, tiedäthän, ja sinulla on arvokkuutta. Sinun arvovaltasi laskee, jos menet tuon kaltaisen ryhmän joukkoon.” Näettekö? “Hyvä on, olkoon arvovaltaa tai ei!”

¹¹⁸ Tiedätkö, kun Jumala alkaa tarttumaan jonkun sydämeen, ei mikään tule seisomaan heidän tiellään. He ovat menevä sinne joka tapauksessa, ja Jumala on pitävä huolen siitä. En välitä siitä, onko se aviomies, vaimo, saarnaaja, pastori, lapsi, kuka tahansa se onkin, kun he alkavat isota Jumalaa.

¹¹⁹ Nyt me näemme, että tämä pieni nainen, kun hän oli valmis, hän sanoi: “Mutta minä menen joka tapauksessa.”

¹²⁰ “Mutta me tulemme erottamaan sinut. Sinun nimesi ei enää tule olemaan täällä.”

”Hyvä on, voit aivan yhtä hyvin ottaa sen pois, koska minä silti menen.”

¹²¹ Niinpä sitten, hänen täytyi maksaa hinta. Niin monet meistä eivät halua maksaa tuota hintaa. Me haluamme mieluummin pitää kiinni jostakin uskontunnustuksesta.

¹²² No niin, tämä nainen epäilemättä oli tutkinut tämän uskonnon kirjakääröjä. Hän oli nähnyt, että se oli Jumalan luonne. Ja tuo Jumala, kaiken viisauden Jumala, oli antanut lahjan eräälle miehelle, niin että Jumala itse ilmaisi itsensä, ei jonkun mykän epäjumalankuvan kautta, vaan miehen kautta.

¹²³ Kuinka tuo pakanuus onkaan täydellinen esikuva kristillisyydestä, siitä kuinka pakanapalvoja lankeaa epäjumalan eteen kasvoilleen, niin että hän uskoo tuon epäjumalankuvan vastaavan hänelle.

¹²⁴ Kuten navaho-intiaanit. Heillä oli kilpikonna sateenjumalana, jolla oli mutaa selässään, ja he tekivät siitä epäjumalan. Ja he ottivat tyhjän kilpikonnan

maahan. Hän sanoi: “Billy, olen saanut siitä tarpeekseni. Johda minut sen Jeesuksen tykö, josta sinä puhut.”

¹⁹² Siellä, tuon lumikinoksen päällä, tuona iltapäivänä, minä johdatin tuon julmasydämisen miehen Jeesuksen Kristuksen luo. Miksi? Koska hän oli nähnyt jotakin todellista, jotakin aitoa, jotakin, mikä ei ollut mitään näyttelemistä.

¹⁹³ Oi, tämä nälkäinen maailma odottaa jotakin todellista, jotakin aitoa, jotakin, mikä ei ole näyteltä, mikä on syntynyt Jumalasta, mikä tulee Raamatusta. Etkö sinä tänä iltapäivänä, äiti, veli, etkö sinä, kristitty, haluaisi saada Jeesusta Kristusta niin sydämeesi, niin paljon Jumalan Henkeä sydämeesi, että se saisi sinut tekemään asioita samalla tavoin uskollisesti, kuin tuo seurakin teki? Etkö haluaisi olla senkaltainen kristitty? Haluaisitko, että sinulla olisi senkaltainen pelastus, joka... ettei kuolema eikä mikään muukaan, vaan pelkästään Jumalan rakkaus sydämessäsi, samanlainen kuin tuolla seuralla oli lapsensa suhteen?

¹⁹⁴ Nyt ainoa tapa, miten se voi tapahtua. Te ette saa sitä liittymällä johonkin kirkkoon. Te ette voi saada sitä panemalla nimeänne johonkin kirjaan. Sen täytyy olla todellista. Sen täytyy olla aitoa. Sen täytyy olla syntymä. Sen täytyy muuttaa teidät pelkästä tekouskovaisesta aidoksi kristityksi.

¹⁹⁵ Te sanotte: “Ajatteletko sinä, että rakkaus voisi olla niin suuri? Luuletko, että Hän voisi rakastaa minua?”

¹⁹⁶ Hän sanoi: “Äiti voi unohtaa imeväisen lapsensa, mutta Minä en voi koskaan unohtaa sinua. Teidän nimenne ovat kaiverrettuina kämmeniini.”

¹⁹⁷ Jumala tuli maan päälle Miehen muodossa ja toi julki itsensä ja levitti telttansa. Hän tuli Jehova Jumalasta Mieheksi kärsiäkseen häpeän ja kirouksen. Pieni Jehova Jumala seimessä, lantaläjän päällä, itki seimessä. Jumala, Taivaiden ja maan Luoja, inhimillisessä lihassa, voidakseen ottaa ylleen kuoleman teidän syntienne tähden, niin että Hän voisi vapauttaa teidät olemaan parempia kristittyjä, kuin mitä tuo peura oli äitinä. Kuinka te voitte hylätä sen kaltaisen vertaansa vailla olevan rakkauden? Sitten, sen lisäksi, Hän kirjoitti Sanansa. Siinä on tarpeeksi. Te ette voisi ottaa minun sanaani, teidän täytyy... se olisi tarpeeksi, muttei Hänelle. Hän nousi ylös Korkeuteen ja antoi vastalahjoja ihmisille. Hän tuli takaisin Pyhän Hengen muodossa, sama Jumala, avatakseen teidän sydämenne sovittavan Veren kautta.

¹⁹⁸ “Olkaa te sen vuoksi täydellisiä, niin kuin teidän Taivallinen Isänne on täydellinen.” Kukaan meistä ei voi olla sellainen. Minä en katso siihen, millainen minä olen. Minä en ole arvollinen. Te ette ole arvollisia. Kuka on arvollinen? Minä en katso siihen, millainen minä olen. Minä katson siihen,

¹⁸² Ja nyt, on hyvin epätavallista, että peura tekee niin, tulee esiin piilostaan tuohon aikaan päivästä, kello yhdentoista aikaan. Ei, se ei tekisi niin. Mistä oli kysymys? Sen lapsi oli vaikeuksissa. Se nousi ylös. Minä katselin sitä tämän pensaakaan takaa.

¹⁸³ Ja hän puhalsi siihen uudestaan. Se otti kaksi tai kolme askelta eteenpäin ja tuli suoraan esiin aukiolle.

¹⁸⁴ Se oli kerta kaikkiaan epätavallista. Kyllä vaan, se ei tekisi niin. Ei koskaan. Mutta mistä oli kysymys? Sen lapsi oli vaikeuksissa.

¹⁸⁵ Ja se käveli muutaman askeleen edemmäksi nuo suuret korvat koholla ja kääntyi sivuttain. Ja Bert katsoi ylös minuun päin. Minä ajattelin "Uh-oh." Näin, miten hän työnsi panoksen kiväärinsä piippuun ja laski lukon alas.

¹⁸⁶ Hän kohotti sen, ja tuon kiikarin ristikko tuli suoraan sen sydämen kohdalle. Ja kun hän kohotti kiväärinsä, tuo peura näki metsästäjän. Se kääntyi. Ja hän puhalsi tuohon pilliin uudestaan.

¹⁸⁷ Tiedätekö, normaalisti tuo peura olisi jo ollut poissa. Mutta se ei tehnyt niin. Miksi? Se oli äiti. Se ei näytellyt mitään. Sisimmässään se oli syntynyt äidiksi. Vaikka se tiesikin, että se maksaisi sille sen elämän, se ei välittänyt siitä. Se oli äiti. Se ei ollut mitään näyttelemistä. Se oli aitoa, sen elämä. Se oli äiti.

¹⁸⁸ Ja näin, kun tuo metsästäjä alkoi vetää liipaisimesta. Ja hän oli kuolettavan tarkka ampuja. Käänsin pääni pois, en voinut katsoa sitä. Minä ajattelin: "Kuinka voi tuo julmasydäminen mies ampua tuon kalliin, uskollisen sydämen lävitse, joka sykki sen lapsen puolesta? Kuinka hän voi räjäyttää sen sydämen hajalle?" Ja tiesin, että tuo suuri sadan 180 grainin painoinen hajoava luoti pyyhkäisisi tuolta etäisyydeltä suoraan sen sydämen lävitse. Minä ajattelin: "Miten hän voi tehdä sen?" Ja käänsin selkäni, etten näkisi sitä.

¹⁸⁹ Ja aloin rukoilla. Sanoin: "Taivaallinen Isä, kuinka tuo mies voi olla noin julma? Tuo kallis äiti, se ei voi sille mitään. Se ei näyttele, se on aito äiti. Se on äiti, ja sitä on kutsuttu, ja se yrittää löytää lapsensa. Vaikka se maksaisikin sille sen elämän, sen lapsi on vaikeuksissa." Ja rukoilin itsekseni ja odotin, että minä hetkenä tahansa kuulisin iskurin äänen ja aseeneen laukeavan. Ja minä vain seisoin siellä ja rukoilin.

¹⁹⁰ Minä odotin, odotin. Ase ei lauennut. Odotin vielä hetken ja sitten käännyn katsomaan, ja hän oli tekemässä näin. Hän ei voinut pitää kivääriä paikoillaan. Käännyn katsomaan häntä.

¹⁹¹ Hän katsoi ylös minuun. Hänen ilmeensä oli muuttunut. Nuo liskonsilmät olivat muuttuneet. Kyyneleet tippuivat hänen poskiltaan. Hän heitti kiväärin

kuoren, ja kun he huusivat siihen, he saattoivat kuulla oman äänensä kaiun, ja he ajattelivat, että sateenjumala vastasi heille.

¹²⁵ Kuinka se eroaakaan kristillisyydestä. Me lankeamme kasvoillemme yliluonnollisen Jumalan eteen, joka ei ole mikään epäjumala ja me täytymme Hänellä ja meistä tulee Hänen elävä kuvansa, joka toimii ja vaeltaa maan päällä sen Jumalan elävänä edustajana, jota me palvelemme. Jumala inhimillisessä olennossa! Se on vastakohta pakanuudelle. He lankeavat Marian tai Joosefin tai jonkun pyhimyksen kuvan eteen, joka on ollut kuolleen vuosia. Mutta katsokaahan, Pyhä Henki tulee elävään olentoon eikä mihinkään kuolleetseen epäjumalankuvaan, vaan elävään olentoon ja toimii tuon elävän olennon kautta, ei epäjumalankuvan kautta. "Te olette Jumalan temppeleitä." Näettekö?

¹²⁶ Niin me näemme, ettei Jumala muutu. Hän tekee tänä iltana saman asian, kuin minkä Hän teki Salomon päivinä. Hän antoi Salomolle tämän lahjan.

¹²⁷ Ja me näemme nyt, kuinka tämän pienen naisen täytyi tehdä valmisteluja. Monet asiat olivat vastustamassa häntä. Hänellä oli monia olosuhteita ja paljon esteitä, mutta hänen uskollaan ei ollut niitä. Hänen uskollaan ei ollut minkäänlaisia esteitä.

¹²⁸ Nyt hän ajatteli näin: "Menen sinne, ja jos tuo asia on oikein, tulen kannattamaan sitä. Jos se ei ole oikein, voin tuoda lahjani takaisin kotiin."

¹²⁹ Tiedätekö, hänen pitäisi saada puhua joillekin helluntailaisille. Oikein. Kyllä. Niin se on. Te menette ja kutsutte itseänne helluntailaiseksi ja kannatatte radio-ohjelmia, jotka tekevät pilaa niistä asioista, joihin te uskotte. Ja teidän kuuluisi oman joukkonne keskellä auttaa tukemaan Jumalan ohjelmaa. Näettekö?

¹³⁰ Mutta hän otti rahaa, kultaa, suitsuketta, ja niin edelleen ja lastasi kamelit.

¹³¹ No niin, toiseksi, hänen matkansa oli vaarallinen. Muistakaa, Ismaelin lapset olivat siellä erämaassa, ja he olivat rosvoja. Ja kuinka helppoa tuolle rosvojoukolle olisikaan hyökätä tämän pikku kuningattaren kimppuun, jolla oli vartijoinaan vain muutamia eunukkeja, ja tappaa heidät ja ottaa kaikki nämä aarteet.

¹³² Mutta tiedätekö, kun te isoatte ja janoatte Jumalaa, te ette näe mitään vaaraa, te ette näe mitään. Te yritätte päästä Jumalan tykö, ja Jumala pitää aina huolen siitä, että te pääsette sinne.

¹³³ Tämä kuningatar halusi päästä sinne. Se oli hänen sydämensä halu, joten Jumala tulisi pitämään huolen siitä, että hän pääsisi sinne. No niin, hän ei koskaan ajatellut tuota vaaraa.

¹³⁴ Te ette ajattele vaaraa. Te ette ajattele arvostelua. Te ette välitä siitä, mitä joku muu sanoo. Teidän sydämenne isoa Jumalaa. Ainoa tavoite, mikä teillä on, on päästä Hänen tykönsä. Ei väliä miten, kunhan te vain pääsette sinne! No niin, hänellä oli tuo sama tavoite.

¹³⁵ Ja nyt, epäilemättä hän otti mukaansa kaikki kirjakääröt ja luki niitä matkallaan. Heidän on täytynyt matkustaa yöaikaan, koska Saharan erämaassa, siellä suorat lämpöasteet ovat hyvin, hyvin kuumia.

¹³⁶ Ja ajattelen sitä, kuinka pitkän matkan hänen täytyikään kulkea päästäkseen näkemään Salomon viisautta. Jos mittaatte sen kartalta, se on kaukana, noin neljänsadan kahdeksankymmenen kilometrin päässä. Ja tiedätkö, kuinka kauan aikaa kesti häneltä tehdä se? Eikä hänellä ollut mitään ilmastoitua Cadillacia, vaan hän matkusti kamelin selässä. Ja häneltä kesti yhdeksänkymmentä päivää, kolme kuukautta, päästä sinne.

¹³⁷ Ei ole ihme, että Jeesus sanoi: ”Hän on seisova tuomiolla tämän sukupolven kanssa ja on tuomitseva sen.” Jotkut asuvat kadun toisella puolella eivätkä halua edes pimittää sitä oviaukkoa, missä tuo sama asia tapahtuu. Niin se on. Aamen. Ei ole ihme, että hän on seisova Tuomiolla tämän nykyisen sukupolven kanssa ja on tuomitseva sen. Ei, vaikka meillä on ilmastoidut Cadillacit, junat, lentokoneet ja kaikki muut tavat, miten matkustaa. Jumala vain panee sen suoraan teidän käsiinne, ja silti te ette halua tehdä sitä. Ja hän tuli koko tuon matkan kuulemaan Salomon viisautta, ja suurempi kuin Salomo on täällä, itse Herra Jumala! Huomatkaa!

¹³⁸ Sitten me näemme, että hän lähti ylittämään erämaata ja luki noita kirjakääröjä ja lopulta ponnisteltuaan eteenpäin hän saapui perille.

¹³⁹ Hän mahdollisesti tuli sinne palatsin pihalle, tai missä se olikin, ja pystytti telttansa palvelijattarilleen ja eunukkeineen, niin kuin oli tapana noina päivinä.

¹⁴⁰ Ja sitten, ajatelkaamme vain, kuinka seuraavana aamuna kello soi, kaikki pasuunat soivat ja alkoi laulaminen. Ja hän meni sisälle ja valitsi istuinpaikan sieltä jostakin aivan takaa. Hän tuli ottamaan selvää, oliko se totuus vai ei. Hän halusi nähdä sen itse. Hän oli kuullut tästä suuresta asiasta eikä hän halunnut ottaa sitä, mitä joku muu sanoi sen suhteen. Hän halusi itse ottaa selvää.

¹⁴¹ Samalla tavoin kuin Filippus kertoi Natanaelille eilen iltaisessa opetuksessamme. Tämä sanoi: ”Voisiko mitään hyvää tulla Nasaretista?”

¹⁴² Hän sanoi: ”Tule ja katso. Älä jää sinne ja arvostele. Tule itse ottamaan selvää asiasta.”

¹⁴³ Jos me vain voisimme tehdä tuon saman asian tänä iltana. Tulkaa katsomaan. Ottakaa Raamattunne ja varmistakaa, mitä näette tapahtuvan.

on sokeria, tiedättehan, se pitää meidät lämpimänä. Kyllä, siellä ylhäällä on hirvittävän kylmää tuohon aikaan vuodesta. Niinpä me...

¹⁷⁶ Metsästyskausi oli ollut meneillään. Ja kun te laukaisette pari asetta, te puhutte, että Houdini on pakenemistaiteilija. Hän oli vain amatööri näihin peuroihin verrattuna. Koska ne ryömivät piiloon joidenkin risuläjien alle, tai minne tahansa, ja sitten tulevat syömään yöllä kuunvalossa. Jos ne eivät tee niin, ne kuolevat nälkään ennemmin kuin tulevat ulos päivällä, koska se merkitsisi kuolemaa niille. Ja niinpä metsästyskausi oli ollut meneillään, ja ihmiset olivat metsästäneet niitä parin viikon ajan.

¹⁷⁷ Me kävelimme koko pitkän aamun emmekä nähneet edes jälkiä. Noin keskipäivän aikaan hän käveli edelläni. Me olimme menossa erään notkelman yläosaan, jossa eroaisimme ja tulisimme eri teitä takaisin leirille, ehkä noin kello yhdeksältä tai kymmeneltä illalla. Jos saisimme tapetuksi peuran, me ripustaisimme sen ylös puuhun ja menisimme yhdessä takaisin seuraavana päivänä noutamaan sitä. Niinpä me olimme menossa ylös erotaksemme toisistamme emmekä vielä olleet ehtineet ylös puurajalle.

¹⁷⁸ Ja kello oli noin puoli kaksitoista tai kaksitoista. Bert jotenkin kumartui alas. Lunta alkoi olla siellä ylhäällä vuorella melko paksult. Ja hän jotenkin kumartui alas ja kurotti kättänsä taakseen. Hän ei koskaan puhunut kovin paljoa. Ja hän hapuili selkäänsä taakse, ja ajattelin, että hän ottaisi esiin lounaansa, joten aloin ottaa omaani esille. Minä ajattelin: ”Hyvä on, syökäämme. Tässä me eroamme, ja hän tulee menemään tätä kautta, ja minä tulen menemään toista kautta.”

¹⁷⁹ Ja hän istui alas. Siellä oli pieni aukio, noin kaksi kertaa tämän rakennuksen kokoinen, vain pieni ruohikkoinen paikka. En ollut nähnyt jälkeäkään koko aamuna. Ja hän istuutui sinne joidenkin puiden viereen, jonkinlaiselle pienelle lumipenkalle. Hän kurottautui alas tällä tavalla ikään kuin olisi aikonut ottaa esiin termospullonsa tai voileipänsä ja alkoi vetää kättään ylös. Minä aloin kaivella esiin omaani. Ja hän veti esiin tämän pienen pillin. Ja hän katsoi minuun noilla liskonsilmillään.

¹⁸⁰ Ja hän puhalsi tähän pilliin. Ja kun hän puhalsi tähän pilliin, hän sai sen todella kuulostamaan aivan pieneltä peuranvasalta. Ja kun hän teki sen, niin yllätyksekseni, suoraan aukion toisella puolella, nousi suurikokoinen äitipeura seisomaan. Kaunis eläin, suuret ruskeat silmät ja korvat pystyssä. Ja hän katsoi minuun sillä tavalla, jonkinlainen typerä virnistys kasvoillaan. Hän katsoi ylös minuun sillä tavalla ja pani pillinsä pois. Minä ajattelin: ”Bert, ethän sinä tee sitä.”

¹⁸¹ Hän sanoi: ”Sh.” Ja minä näin... Hän puhalsi siihen uudestaan hyvin kevyesti.

tapana ampuu pieniä peuranvasoja vain siksi, että sai minusta tuntumaan pahalta. Kun hän tappoi näitä pieniä vasoja, minä sanoin: “Bert, etkö sinä häpeä tehdä niin?”

¹⁶⁶ Ja hän sanoi: “Juuri niin on teidän saarnaajien kanssa. Sinä olet vain liian pelkurisydämisiiä.”

Minä sanoin: “Bert, ei se ole pelkurisydämisyyttä. Tuo on julmuutta.”

¹⁶⁷ No niin, käy kyllä päinsä, peuran sukupuoleen tai kokoon katsomatta, että jos laki sanoo, että te voitte tappaa vasan, niin tehkää vain niin ja tappakaa se. Abrahamkin tappoi vasikan ja syötti sen Jumalalle. Peuranvasan tappamisessa ei ole mitään väärää.

¹⁶⁸ Mutta vain tappaa niitä ja jättää ne makaamaan sinne vain ollakseen ilkeä, se on murhaamista. Minä en pitänyt siitä ja sanoin sen hänelle. Minä sanoin: “Bert, sinä olet ystäväni, ja minä pidän sinusta, ja sinä olet hyvä metsästäjä. Sinä olet hyvä aseenkäsittelijä, hyvä ampuja, tarkka ampuja.” Minä sanoin: “Minä rakastan sinua, mutta sinä olet, sinä olet julma.”

¹⁶⁹ Ja hän saattoi sanoa: “Oi, Billy, jos sinä et olisi saarnaaja, sinä olisit hyvä metsästäjä.”

¹⁷⁰ Ja minä sanoin: “Kuulehan Bert. Sinä voisit olla inhimillisempi tämän asian suhteen.” Minä sanoin: “Se on väärin.”

¹⁷¹ Hän sanoi: “Sinä...” Minä olin riistanvartijana vuosia, tiedättehän. Ja hän sanoi: “Sinä olit riistansuojelijana liian pitkään.”

Minä sanoin: “Ei, en koskaan.”

¹⁷² Ja niinpä eräänä päivänä menin sinne ylös metsästäämään. Se oli vähän metsästyskauden loppupuolella. Olin pitänyt kokouksia. Ja lunta oli jo tullut noin viisitoista senttimetriä. Jälkiä oli hyvä seurata lumessa. Ja minä tapasin Bertin, ja hän sanoi: “Kuulehan Billy, minulla on sinulle jotakin uutta.”

Ja minä sanoin: “Mitä?”

¹⁷³ Hän veti paitansa sisältä esiin pienen pillin ja puhalsi siihen. Ja se kuulosti aivan siltä, kuin pieni peuranvasa olisi kutsunut äitiään, tiedättehän, aivan kuin pieni vasa olisi määkinyt, niin kuin ne tekevät.

¹⁷⁴ Ja minä sanoin: “Bert, ethän sinä tarkoita sanoa minulle, että tekisit sen?”

Hän sanoi: “Oi, menehän itseesi, saarnaaja.”

¹⁷⁵ Niinpä seuraavana päivänä me menimme metsästäämään. Ja me tavallisesti otamme mukaan voileipiä ja pienen pullon kuumaa suklaajuomaa, koska siinä

“Tutkikaa Kirjoituksia”, Jeesus sanoi, “sillä Ne juuri todistavat Minusta.” Hän on Sana. Ja Kirjoitus itsessään on Sana, joten Se todistaa Hänestä, kun Kirjoitus tulee Elämäksi teidän kauttanne, kun Se on julkituotu teissä.

¹⁴⁴ Me voimme nähdä nyt, että tämä kuningatar oli lukenut kirjakkääröjä ja tiesi, millainen Jehovan luonne oli: kaikkinaisen viisaus. Ja kun hän pystytti telttansa, hän peitteli lahjansa jonnekin nurkkaan voidakseen nähdä, oliko se oikein vai ei. Jos se olisi oikein, se olisi kaiken sen arvoista, mitä hänellä oli. Jos se ei olisi oikein, hän veisi ne takaisin.

¹⁴⁵ Ja ajattelen tuota samaa asiaa tänä iltana. Jos tämä pelastuksen suunnitelma, jonka puolesta me taistelemme, on oikein, me olemme velkaa kaiken, mitä meillä on, elämämme, aikamme ja kaiken muun, mitä meillä on. Jos se ei ole oikein, ottakaa silloin selvää, mikä on oikein, koska teillä on vain tämä yksi elämä, ja se tulee pian olemaan ohitse. Tutkikaa ensin Kirjoituksia ja nähkää, kestäkö se vertailun Kirjoitusten kanssa.

¹⁴⁶ Ja sitten me näemme tämän pienen naisen ottavan paikkansa sieltä aivan takaosasta, kuten kaikki uudet tulokkaat yrittävät joskus tehdä. Ja pasuunan puhalluksen jälkeen pastori Salomo tuli sisälle ja istuutui. Kokous alkoi. Rukouskortit kutsuttiin. Kuulostaa pahalta, mutta yritän teroittaa erästä asiaa. Ja nyt tämä kuningatar tulisi näkemään. Hän sanoi: “Nytpä näen, miten tämän viisauden kanssa on.” Niinpä kun ensimmäinen potilas, kuinka se sitten tulikin, tai mistä tahansa olikin kysymys, tuli Salomon eteen, hän paljasti sen. Kuningatar sanoi: “Hei, sehän on oikein.”

¹⁴⁷ Hän ei nyt halunnut sanoa: “Tiedätekö, uskon, että tuo mies käyttää telepatiaa.” Hänen sydämensä alkoi isota. Hän alkoi uskoa, päivä toisensa jälkeen.

¹⁴⁸ Lopulta tuli hänen vuoronsa seistä Salomon edessä. Myös hänellä oli joitakin salaisuuksia. Ja kun hän tuli Salomon eteen, Raamattu sanoo, että “mikään hänen sydämessään ei pysynyt salassa Salomolta.” Hän paljasti jokaisen salaisuuden, joka hänellä oli sydämessään.

¹⁴⁹ Ja kun niin oli tehty hänelle, hän pakanana seisoi kansan edessä ja sanoi: “Kaikki se, mitä minä olin kuullut, on totta, ja enemmänkin.” Hän sanoi: “Siunattuja ovat ne, jotka ovat täällä ja näkevät tämän tapahtuvan joka päivä.” Aamen. Oi, se oli melkein saanut hänen henkensä salpaantumaan. Kun hän oli nähnyt, että niin oli tehty muille, ja sitten se oli tehty hänelle, hän uskoi Jumalaa.

¹⁵⁰ Ei ihme, ei ihme, että Jeesus sanoi: “Hän on seisova tämän sukupolven kanssa.” Kun Hän seisoi siellä ja teki juuri tuon saman asian, vain enemmän sitä ja voimallisemmin merkein. Ja he seisivat siellä ja sanoivat: “Näytä

meille merkki Taivaasta.” Oi, kuinka sokeita ihmiset voivatkaan olla! Hän sanoi: “Hän on seisova Tuomiolla tämän sukupolven kanssa ja on tuomitseva sen.”

¹⁵¹ Ja sitten, kahdentuhannen Evankeliumin saarnaamisen vuoden jälkeen ja sen jälkeen, kun Pyhä Henki on vuodattanut ihmisten ylle Pyhän Hengen lahjoja, on luvattu, että tämä suuri erottaminen tulisi jälleen takaisin seurakuntaan. Mitä on tämä kuningatar tekevä tälle sukupolvelle, kun hän seisoi siellä. Kun hänen oman aikansa ja kahdentuhannen vuoden Evankeliumin saarnaamisen jälkeen näinä viimeisinä päivinä hän näkisi lahjoja, ei lahjaa, vaan Pyhän Hengen lahjoja? Hän luovuttaisi elämänsä Kristukselle. Miksi?

¹⁵² Minun täytyy nyt lopettaa, koska en... Haluan rukoilla teidän puolestanne.

Ystävät, näettekö, he sanoivat: “Näytä meille merkki. Me haluamme...”

¹⁵³ Se on vikana helluntailaisilla. Te odotatte jotakin, ja yhtenä näistä päivistä se tulee olemaan liian pitkällä. Se on mennyt suoraan ohitsenne, ettekä te tienneet sitä.

Muistakaa, Elia päivinä he eivät tunteneet häntä.

¹⁵⁴ Johannes Kastajan päivinä he eivät tunteneet häntä. Ja hänestä oli puhuttu Kirjoituksissa, että hän tulisi olemaan: “Minä lähetän sanansaattajani kasvojeni edessä valmistamaan tietä.”

¹⁵⁵ Ja jopa opetuslapsetkin tulivat Hänen tykönsä ja sanoivat: “Eikö Elia täydy tulla?”

Hän sanoi: “Hän on jo tullut, ettekä te tienneet sitä.”

¹⁵⁶ He eivät tienneet, että Jeesus oli Kristus, ennen kuin Hän oli kuollut ja haudattu.

He eivät tienneet, että Irenaeus kuului tai...

¹⁵⁷ Minä sanon tämän, että kaikki ihmiset tulevat tietämään. He eivät tienneet, että Jeanne d'Arc oli Jumalan pyhä, ennen kuin he olivat tappaneet hänet. Katolinen kirkko poltti Jeanne d'Arcin noitana, koska hän näki näkyjä ja rukoili sairaiden puolesta ja toi kuolleet takaisin elämään. Ja katolinen kirkko kutsui häntä noidaksi ja poltti tuon naisen paalussa. Ja noin kaksisataa vuotta myöhemmin he heräsivät ja totesivat, että hän olikin pyhä. Tietenkin he katuivat suuresti, kaivoivat noiden pappien ruumiit ylös ja heittivät ne virtaan. Hölynpölyä!

¹⁵⁸ Mutta tarkatkaa, voi tapahtua joukossamme, niin että tuo asia voi tulla, ja olla selvästi Jumalan tunnistama Kirjoitusten, tieteen ja kaiken muun

perusteella, ja se menee ohitsemme, emmekä me tiedä sitä. Sitten se on esillä viimeisinä päivinä, selvästi julkitulleena.

¹⁵⁹ Ihminen on yhä samanlainen. Ihminen aina ylistää Jumalaa siitä, mitä Hän on tehnyt, ja he puhuvat siitä, mitä Hän tulee tekemään, ja jättävät huomioon ottamatta sen, mitä Hän on tekemässä. Sellainen on ihmisen luonne.

¹⁶⁰ Katsokaamme Häneen, mitä Hän on nyt tekemässä. Hän on Jeesus Kristus, sama eilen, tänään ja ikuisesti, sama Jehova Jumala, joka oli julkituotu Hänessä. “Sinä päivänä te tulette tietämään, että Minä olin Isässä, ja Isä Minussa, Minä teissä ja te Minussa.” Jumala alensi itsensä Tulipatsaasta Mieheksi, ja tuon Miehen uhratusta elämästä tuli se Veri, joka puhdisti meidät ja tuli alas meihin, voidakseen olla jälleen yhteydessä, voidakseen vetää ulos seurakunnan jälleen Eedeniä varten.

¹⁶¹ Miksi? Olkaamme nyt hetken vaiti. Mitä tämä sai aikaan tuolle kuningattarelle? Hän oli tunnustava uskonnollinen, mutta hänen sydämessään oli nälkä nähdä jotakin todellista. Hän halusi jotakin todellista.

¹⁶² Jos te isoatte nähdä jotakin todellista, Jumala tulee näyttämään sen teille. Te tulette aina löytämään sen, mitä te etsitte.

¹⁶³ Se muistuttaa minua, niin kuin te kaikki tiedätte, että minä... Keskustelin hetki sitten ystäväni, veli Brownin, kanssa täällä takana. Muistan hänen sanoneen, että sisar Brown on täällä jossakin. Jumala siunatkoon häntä. Kuinka asuinkaan noiden ihmisten kanssa siellä palvelutehtävänä ensimmäisinä päivinä! Ja veli Brown on minulle ikään kuin veli samasta pesästä, koska hän pitää metsästämisestä. Sisar Brown osti hänelle uuden Browning-merkkisen automaattihaulikon. Kysyin häneltä, vieläkö hänellä oli se. Hän sanoi: “Kyllä.” Tulen yhtenä näistä päivistä käännättämään hänet kiväärin kannalle, pois tuosta vanhasta haulipyssystä.

¹⁶⁴ Huomatkaa nyt. Mutta metsästäessä minulla oli tapana mennä ylös pohjoisiin metsiin metsästäämään peuroja, sinne kauas New Hampshireen ja Maineeseen, joka on valkohäntäpeuran kotiseutua. Ja minulla oli siellä kumppani, jonka kanssa metsästin. Ja hän oli hieno metsästäjä, noin neljännesverinen intiaani. Eikä hänestä tarvinnut olla huolissaan, että hän eksyisi. Hän tiesi, minne mennä. Ja hän oli hieno metsästäjä. Me saatoimme mennä eri teitä ja sopia, että kohtaamme noiden valkoisten vuorten ja suurten ryteikköjen toisella puolella, ja me löysimme toisemme. Emmekä me olleet mitään poluilla kävelijöitä, me metsästimme. Minä rakastin metsästää Bertin kanssa.

¹⁶⁵ Hän oli hieno metsästäjä, mutta hän oli ilkein mies, mitä minä olin koskaan nähnyt. Tuon miehen sydän oli kuin kivi. Hän oli julma. Hänellä oli silmät kuin liskolla, ja hän oli ilkeä, yksinkertaisesti vain ilkeä. Hänellä oli